

• БЪЛГАРІЯ • излиза въ срѣда и събота.

Годишната цѣна прѣдизателя е: у Цариградъ 150 гр. каимо а вънъ отъ Цариграда 200 гр. каимо или 40 бешлика.

Единъ листъ 4 гроша.

БЪЛГАРІЯ

Писмата които ся отнасятъ до Редакціята надписватъ ся до Драгана Цанкова.

Личата у които става подписката, отговарятъ за Вѣстникъ.

Нико не ся плаща за какво то ся вижди въ « Българія »

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ-ТЫ ИНТЕРЕСИ.

Подписката става: у Цариградъ при Драгана Цанкова управителя на Вѣстникъ въ печатницата му на Газата.—Въ Търново у Г-на П. Кисимова, въ Шуменъ у г-на Митко Рачева, въ Габрово у г-на Ив. Грудова, въ Казанлъкъ у г-на Ив. Ваклидова, въ Пазенъ у г-на Цвѣтана К. въ Ески-Загра г-на Х. Г. Славова, въ Калотеръ у г-на Х. П. Х. Димова, въ Сливенъ у г-на Г. Дичева, въ Пловдивъ у г-на І. Груева, въ Пазарджикъ у г-на Б. Миркова, въ Ямболъ у г-на А. Георгия Марангоси, въ Силистра у г-на Р. Теодорова, въ Разградъ у г-на Велико Петровъ, въ София у г-на Х. Мано Стоянова, въ Котелъ у г-на Сивва Диневски, въ Джумая у г-на Спиридонъ Петровъ, въ Самоковъ у г-на Бр. Х. Гюрови, въ Дулица у г-на И. Янакіева, въ Видинъ у г-на Х. Т. Цанкова, въ Хасково у г-на Христоула Чорбаджи, въ Ловичъ у г-на М. Павлова, въ Кюстендилъ у г-на Док. Ив. Христова, въ Велесъ у г-на Г. Икономова, въ Созонъ у г-на К. Държеловицъ, въ Сивлиско у г-на Минья Раткови, въ Бургасъ у г-на Койча Райкова, въ Свищова у г-на П. Д. Стаачогу, въ Руссе у г-на Петра Зидова, въ Гюргево у г-на Бр. М. и А. Авраковича, въ Ибраила у г-на М. Поповича, въ Газанъ у г-на Бр. Добровича, въ Варна у г-на Бр. Георгиевчи, въ Бургорещъ у г-на Иванча Минчова, въ Тулча у г-на Г. Д. Карловски, въ Измаилъ у г-на Г. Шопова.

УПРАВИТЕЛЬ И ИЗДАТЕЛЬ ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ.

Единъ пичъ отговаря въ Ц. вѣстникъ на размышленіята които бѣхмѣ написали въ 56 си № връхъ ветхити мнѣнія на Г. Бурмова. Нашити читатели знаятъ че Г. Бурмовъ върви съ исполнимски стѣпки къмъ напищанството. Ако пичътъ за когото говоримъ знаеше че слѣдъ нѣколко още уроци които има нужда да земе за да распрѣсни богословскити облаци които е донеслъ отъ Кіевъ, Г. Бурмовъ ще дойде отъ нашия странъ, ако знаеше това думаме тоя пичъ не бы ималъ злата честь да му иди на помощъ много пжти.

Да, пичътъ иди много кжсно на помощъ на г-на бурмова, защото г-нъ бурмовъ ни исповѣда въ Бал-капанъ предъ едно голѣмо число българи че управителството на църквата е монархія конституционална.

Съ други думи г-нъ бурмовъ ся отрече много изяснително, предъ нашити българи, отъ богословскити заблужденія които научилъ въ Кіевъ и които излагаше въ Ц. вѣстникъ.

Дѣйствително, г-нъ бурмовъ много пжти поучаваше въ членовити които обнародва противъ насъ въ Ц. вѣстникъ, че църквата е общество безъ началникъ. Нъ преди малко врѣмя предъ нашити българи той ся съгласи че църквата е една монархія, сир. една голѣма община която ся управлява отъ единъ само началникъ както и самата

дума монархія го показва.

Отъ тогава Г. Бурмовъ сѣди за добро да ся покажи напищашинъ и връхъ друга точка. Сички ония които сж чели онжсъ недѣлешното № на Ц вѣстникъ, сж безъ съмнѣніе забѣлежли членътъ подписанъ отъ Бурмова дѣто новіятъ покаянъ обявява че го клеветимъ като думаме че писалъ: « какъ грѣкскіятъ патрикъ има каноническа власть надъ българети. »

Прочее като Г. Бурмовъ е убѣденъ отъ една страна че сичката християнска църква е монархія сир. една духовна държавя вѣтрена отъ Исуса Христа само на единъ началникъ и отъ друга страна като саміятъ тоя Бурмовъ е убѣденъ че голѣмиятъ монархъ който е опредѣленъ отъ Исуса Христа да управлява вѣроисповѣдниги работи на българити не е грѣкскіятъ патрикъ остава ни само едно нѣщо да го питаме, сирѣчь:

Кой е и гдѣ сж намира духовніятъ началникъ който е опредѣленъ отъ Исуса Христа да управлява духовно нашити българи? Или, за да употребимъ думити които Исусъ Христосъ самъ каза на св. Петра (Иоанъ 21, 17) кой е главниятъ пастыръ на когото дума: паси овцѣти ми въ България, въ Русія...

Ако Г. Бурмовъ бѣше въ Русія не можеше да ни отговори, или подобрь

не можеше ни помогна за да опровергаимъ пичътъ, колкото добра воля и да имаше. Нъ въ Ц-градъ той е свободенъ както и ний.

Прочее Г. Бурмовъ ще благоизволи да ся наеми да ни защищава и да ся мжчи да обрни пичътъ както ний сами него обрнахмѣ.

Отъ друга страна, пичътъ прилича на Г. Бурмова преди да ся обрне. Ако нѣкој сж съмнѣва, ний го молимъ да земе старити членове на старий бурмова и да ги сравни, ако не отъ кѣмъ слогутъ то поне отъ кѣмъ богословскити мысли, съ членове на новіятъ пичъ.

Обаче види ся че пичътъ чель църковнитѣ исторіи направени отъ напищашити или поне исторіята на Фльори. Г. бурмовъ нѣма това преимущество. Това преимущество на Г. пича бы было много голѣмо ако бѣше дѣйствително. Нъ боимѣ ся да не е нѣкоя дѣлщина.

Ако обаче бѣше истина че пичътъ знай църковната исторія на Фльори г. бурмовъ може да остави на настъ да научимъ на пичътъ църковната истина исторія и да разгѣдаме дали Фльори е измѣнилъ текетътъ на св. отци за полза на лѣжливата си система или сътрудничили му, Янсенистити за полза на ересыта нмъ.

Г. Бурмовъ може обаче да пита пичътъ защо Фльори не е былъ нико-

га и не е желалъ никога да бъде православенъ восточенъ сир. башибозукъ.

Освѣтъ това г. бурмовъ знай че като говори за Фотія, Фльори дума: „Той е свършенъ лицецѣрецъ, дѣйствува като злодѣецъ и говори като свѣтецъ.“ Това като е тъй, той може твърдѣ добръ да пита пичтъ отъ коя страна Фльори може да обича свѣти! Фотія и дяволяското му дѣло. Слѣдъ като нарече тоя голѣмъ свѣтъ! свършенъ лицецѣръ и свършенъ злодѣецъ Фльори може ли да е сега въ числото на любители му?

Това е относително за Фльори единъ аргументъ доста силенъ за да може да разясни г. бурмова и да смутитъ г. Пичтъ. Другото ще е наша работа.

Г. Бурмовъ, ако и новоначаленъ въ папшцѣството, е обаче доста силенъ за да отговори на първото, второто и третото престѣзѣнія които пичтъ открилъ въ поведението на папѣти.

Първо, г. бурмовъ знай че съ грѣхити на папѣти сѣ ся отворили сичкити вселенски събори и че по едно нужно слѣдствие Никейскіятъ и Ц-градскіятъ символи сѣ преди сичко дѣлото на папѣти.

Когато грѣцкити ереси направихъ недоволенъ апостолскія символъ, папа в. Силивестръ събра Никейскіятъ съборъ дѣто подъ прѣдсѣдателството на Осія Кордовски, неговъ легатъ, направиха единъ втори символъ, тъй както аріанизмътъ го правеше нужденъ.

По послѣ по причина на една нова ересь, измислена отъ единъ новъ ц-градскіи патрикъ еретикъ, стана нужда да се събере единъ новъ съборъ и да се направи новъ символъ. Прочее папата св. Дамасъ бѣше който накара да се отвори тоя съборъ и да се нареди новіятъ символъ.

Нъ какъвъ бѣше тогава тоя символъ. Имаше ли въ него думата *filius* (и отъ сына)? Съ други думи св. отци съставиха ли символътъ точно тъй

както днесъ православно католическата църква го има? Тоя въпросъ е важенъ и между него найученити списатели не сѣ съгласни.

За това ний сѣ ограничаваме да обадимъ на г. бурмова да благоизволи да посовѣтѣва пичтъ да е много утѣренъ и най повече да му забѣлежи че ако нѣколко епископи, събраши въ вселенскія съборъ подъ прѣдсѣдателството на църковниятъ началникъ, могатъ да прилагатъ нѣщо сѣ първо въ апостолскіятъ символъ и послѣ въ Никейскіятъ, отъ истата причина прѣвоначалнитъ пастыри на църквата могатъ да прилагатъ нѣщо додѣ сѣ свърши свѣтътъ, въ първити символи колкото пѣти нуждата го изискува и колкото пѣти сѣ появятъ нови ереси.

Колкото за отфрленіята или промѣненіята които сѣ станали въ символътъ, Г. бурмовъ ще направи добръ ако пратеше г. Пичтъ въ русія и до книгити които сѣ печатани въ Москва.

Иъ онова ксето препорѣчваме на г-на бурмова като за най важно отъ сичко е да покажи на грѣцкіятъ патрикъ и на С. Петербургскіятъ синодъ какво трѣба да изфрлятъ отъ символътъ за да не е католически.

Наистинна, въ символътъ има освѣтъ думити *Богъ отъ Бога* които грѣцити и Московити ти сѣ изхвърлили, двѣ други думи които непременно трѣба да се отнематъ за да не може да се заключи че св. духъ **ПРОИСХОЖДА ОТЪ ОТЦА И СЫНА**. Тия думи сѣ: *първо единосущна отцу, 2-о со отцемъ и сыномъ спокланяема и славима*.

Защото треба отъ двѣти едно:

Или съществото на отца е същото както съществото на сынътъ; или съществото на отца е различно отъ съществото на сынътъ.

Ако съществото на двѣти първи лица на св. Троица е едно също същество, явно е че св. духъ не може да произхожда отъ отца безъ да произхожда отъ сына. И такава е православно-католическата догма.

Слѣдователно като се покланяме на Отца ще се покланяме и на Сына и като славиме единиятъ ще славимъ и другиятъ. И тая е още православно Католическата догма.

Нъ отъ друга страна, ако съществото на отца е различно отъ съществото на сына, явно е:

1 Че св. духъ ще произхожда отъ отца безъ да произхожда отъ сына.

2 Явно е още че въ този случай ще има *много божіи същества и слѣдователно много богове*.

3 Отъ тогава, очевидно е че оныя които сѣ наричатъ православни ще сѣ идолопоклонници или поклонници на много богове.

Г. Екзарховътъ Пичъ ни пита у кой св. отецъ сѣ намира думата *и отъ сына*. Като г. Бурмовъ е турянтъ да ни защитава, молимъ го да попита прѣварително пичтъ дали знай:

1 Колко бога има;

2 Въ името на колко богове той сѣ кръсти;

3 Да ли оныи който сѣ кланя на три богове, не е свободенъ да сѣ кланя и на четери, петъ. . . .

Колкото за св. отци, ний быхъмъ яе-лали да научимъ кой отъ тѣхъ е рѣкълъ че св. духъ произхожда *само* отъ отца или по добръ че съществото на отца е различно отъ съществото на сына и че съ тоя начинъ имало много богове въ числото на които могатъ да сѣ турятъ и Русскити императори и грѣцкити патрици и Пичовети.

Колкото за папѣти които г. Пичтъ набѣлява че искали да сѣ сравняватъ съ Исуса Христа, ний ще му забѣлежимъ че като тѣ сѣ упазили единството на съществото въ лицата на св. троица тѣ сѣ възбранили отъ това сѣкое идолопоклонно дѣло отъ страна на католицити, нъ като напротивъ сѣ изменили символътъ и като поучаватъ съществуваніето на много богове въ лицата на св. троица, московитити и грѣцити въздигатъ жертвеніето на първиятъ човѣкъ който ще иска да сѣдне отгорѣ и да мирнѣши тамънѣтъ имъ.

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛГАР- СКИТИ РАБОТИ.

Ц-градъ Маи 3/15 1860.

Владѣй между нашити българи въ Ц-гра-
дъ единъ видъ пламтене и ревностъ къмъ
народнитѣ ни работи. Това пламтене и тая
ревностъ съобразни съ днешнитѣ важни об-
стоятелства ся забѣлжавать само въ това
врѣмя. И другъ пътъ сме видѣли нашити
българи распалени бѣмъ народнитѣ подлози
въ днесъ сѣществуватъ отъ сичко повече.

Обаче грѣцката патрина, предъ единъ та-
къвъ ударъ, мълчи и за да употребимъ е-
дна народна прицта, тя сѣ смѣлжава като
дьяволъ въ кратуна.

Едно врѣмя толко впроглава, толко силна,
тя сѣ едно миганіе плащеше нашити бълга-
ре и свалаше имъ доло сичкитѣ праведни ис-
танія; едно врѣмя—и то не е далечно—до ка-
раканъ ся приближаваше съ страхъ итре-
пераніе.....А днесъ.....А днесъ.....О
tempora! O mores!.....Днесъ грѣцката
патрикана е подъ краката ни и, щастливи
ако можимъ да я стѣпчимъ както тя до се-
га ни тапка...

Отъ дѣ нди това мѣлчаніе? Отъ дѣ това
промѣненіе? Сѣкой го знай; сичкитѣ ни бълга-
ре го разумѣватъ. Грѣцката патрикана
не може вече нищо да стори, и самитѣ грѣ-
ци я напускатъ. Частъ е, тя да ся събори.

Московититѣ на които тя ся надѣваше
изоставиха ся или подобрѣ ся отласнаха силно
отъ нашити българи. Сѣвѣтитѣ имъ които
лиаха за цѣлъ изново да ни напѣхатъ въ
черніятъ казанъ ся поглѣднаха съ умраза
отъ нашити еднородни и единъ отъ тѣхъ сѣ-
вѣтници отиде, има двѣ седмици, да търси
другади меки глави: тукашнитѣ му ся виде-
ха корави.

Излишно е да кажимъ че поведеніето на
нашитѣ съотечественници е отъ тая страна
за похвала. Тѣ дадоха още единъ знакъ за
вѣрностъкъ ся къмъ Н. В. Султанътъ.

Това е тѣй, и великенското привѣщаніе
ся слѣдѣ на българската цѣрква съ редъ и
благочиніе. Въ недѣля 1 Маи, Н. свѣщен-
начальство Г. Иларіонъ български (едно врѣ-
мя Макаріополски) присѣтствува на божес-
твенната служба облеченъ съ мандіето си.
Ма ступъ Н. С. Н. святи вода.

Новинитѣ които пріежме отъ България сѣ
до 25 Априля.

Извънреднитѣ ни Листъ
и въ понѣдѣлникъ разпозна читателя-
ти ни съ радостното приключеніе което ста-
на въ Габрово на врѣхъ Гюргювъ день.

Както въ Цариградъ грѣцкіятъ патрикъ ся
отхвърли, тѣй и нашитѣ съотечественници
въ Свищовъ и Габрово изхвърлиха името на
Търновскіятъ фанариотинъ, Григора.

Надѣваме ся че тѣхъ градове не ще сѣ
самитѣ които ще ся отнесѣтъ толко народ-
но. Самата мисль за фанариотитѣ ни причи-
нява отврѣщеніе, и какъ можимъ да търчимъ
присѣтствието имъ въ нашитѣ градове?

При толко истинни Българи, намѣрили сѣ
въ Габрово двама противонародни които ся
мѣчатъ да препятствуватъ на дѣлата на
пирвитѣ. Тѣхъ Музевири бѣхъ двама въ Га-
брово и тѣ бѣхъ които ревностно защища-
вали святогорскіятъ просякъ Григора. Ис-
пъжданіето на тоя калугеръ, отхвърлянето
на Григоровото имя отъ общитѣ молитви ги
удариха кито стрѣла и начали да мармо-
риятъ и хулятъ тѣхъ постѣпки.

Това не ги благодариха, тѣ зели да пра-
вятъ пакости на младитѣ и на другитѣ ис-
тинни Българи. Тѣй тѣ смѣли да турятъ
въ затворъ едного отъ младитѣ по причина
че бѣхъ помагалъ на испъжданіето на дѣж-
ливитѣ оныя рѣчи, които святогорскіятъ
просякъ бѣхъ писалъ на камѣкътъ на мѣстох-
нитѣ врата. Щомъ като младитѣ научили пос-
тѣпката на еничарскитѣ музевири отишли при
мюдуринътъ и му прѣдставили да го осво-
боди. Той испълнилъ на частътъ желаніето
имъ.

Тѣхъ двама интригантѣ, препорѣчваме ги
на вниманіето на Габровци. Тѣ сѣ които
смущаватъ тишината на народътъ и препят-
ствуватъ на сѣко добро отъ страна на
жителини.

Единъ българинъ ни съобщава нѣкожко по-
дробности за селата които сѣ около Царь-
градъ. Въ епархіята на Деркискиятъ фана-
риотинъ почти 5-6 часа далечъ отъ Царь-
градъ имадо до 30—40 села населени отъ
чисти Българи обладавани отъ фанариотизмъ.
населени отъ фанариотитѣ тѣ четатъ въ
цѣрквитѣ си грѣцки безъ да знаятъ какво
ся чете и кога треба да ся чете.

Тѣй поповитѣ и селянитѣ знаятъ сички
едно грѣцкіятъ языкъ. Тѣхъ послѣднитѣ не
ходяли въ цѣрква за погъ, дулали волове
влизаме и волове плизаме; нищо не разби-
раме; нито пакъ знаятъ дази нѣхъ благосла-
вя цѣн прокѣлнява. Колкото за поповитѣ кон-
то дерконскіятъ владика имъ праща тѣ бѣхъ
орманъ папаздарѣ. Нищо не разбирали отъ
онова което чители, и поврѣжнитѣ и мръс-
нитѣ думи вървели наедно съ мѣлтанитѣ.

Българинътъ кайто ни съобщава тѣхъ рабо-
ти казихъ селянитѣ да ся искатъ попоме отъ

българската въ Цариградъ цѣрква, нѣ тѣ
отъ страхъ да нѣма нѣкой фанариотинъ око-
ло тѣхъ, го накарали да не говори за тако-
ва нѣщо.

Отъ Тулча, 23 Априля ни съобщаватъ
едно ужасно злодѣйство коегто насмърби-
ло сичкитѣ тамошни Българи. На 15 Апри-
ля, нѣкой си дядо Проданъ съдруженъ отъ
двѣти си момичета излѣзълъ да ся нагледа
нивата която бѣла единъ четвъртъ далечъ
отъ градътъ. Работилъ що работилъ, той
слѣдъ малко оставилъ двѣти си момичета и
отишълъ до една близка нива. По отсъс-
твието му, троица царски войни нападѣтъ
на дѣдата му. По малкото побѣгало, а
другото осмѣнайсѣтъ годиншо паднало въ
рѣкѣтъ имъ. Тѣ го обезчестяватъ ... и по-
бѣгватъ.

По това врѣмя клетіятъ баща достига
и го намира на земята мъртво и покрито
съ кръвъ. Натоварва го на колата си и го
занаса у дома. Послѣ стигнѣлъ да ся оплак-
на фанариотинътъ Діонисіа, кой то му от-
говорилъ: бе калѣкъ кафалъ Булгаръ, защо
ся дошелъ да ся оплаквашъ, нелиги знаишъ
че тѣ сѣ царски аскеръ; кой може да ги
сѣди. Билъ баніятъ да ти даде двѣсти три-
ста гроша та ся глѣдай работата.

Предъ такова едно отказаніе нажденіятъ
баща сѣ отправилъ до мѣстното пачалство.
И тамо не намѣрилъ никаква помощъ. Най
послѣ той прибѣгналъ до консулатата които
му пристояли да представятъ работата му
на мезлиштѣ.

Надѣждаваме че Высокото правителство
не само ще на каже злодѣйцитѣ, нѣ сра-
мно ще обезчести фанариотинътъ и мѣстно-
то пачалство, които сѣ дали причина на
Султановитѣ паданници да ходятъ да ся
оплакуватъ на чужди сили.

Новинитѣ ни отъ Шумиятъ, 25 Априля, ни
подтвърдяватъ въ надѣждитѣ които пиаме
за напредваніето на тамошнитѣ училища.
Тѣ сѣ положили подъ управлѣніето на ес-
нафитѣ. До сега тамошнитѣ училища бѣхъ
въ рѣката на оныя отъ гражданинѣ които
ся наричатъ ч о р б а д ж и н. Постѣп-
китѣ на тѣхъ послѣднитѣ ни сѣ доста поз-
вати; не ще е зѣлъ да ги познаимъ още
веднѣжъ.

«Тука петъ или шестъ мѣца които пас-
ландисгатъ чорбаджийскѣ, дума дописката
ни отъ Шумиятъ, и искатъ да пианятъ поч-
чепчатѣ еснафи съ своята чорбаджійска ко-
жа която уже ся удра — отъ нѣколко
години насамъ ниваха въ рѣкѣтъ си общитѣ
скрѣпѣща и разполагала както всажа. Поч-
тѣнитѣ еснафи като видѣха и узнаха тѣхъ-

ният егонизъм и безполезното имъ разположение на общити работи много пъти искаха да зематъ отъ рѣшити имъ управленіето на общити пари и на общити заведенія. Нѣмъ-копъ отъ рѣчениити чорбаджи ааларѣ, меке-рега, премждри Соломоновци, дунаха на почтениити еспафи че сѣ прости и че не разбиратъ какъ треба да ся върши една народна работа, а тѣ незнамъ въ кои акаде-миѣ сѣ свършили курсътъ си щото да на-рѣжатъ тѣй добръ училищнити работи като водятъ за учители семзи, казаци, по-ляци, Сърби и различни други панслависти.

• Тия рѣчении шумлянски мждрователи чорбаджи тахмларѣ направиха единъ пътъ събрание у одного отъ тѣхъ и ся съвѣт-ваха какъ да устроятъ шумлянската про-чута полугимназія, щото ученицити, които ся учятъ въ нея да не ся развиватъ много и съ тоя начинъ да могатъ да намѣрятъ човѣци за слуги. Вижте и чуите родолюбие на тѣкой шумлянци нарѣчени чорбаджии! или подобръ да кажимъ хощавѣи!

Като сме въ училищнити въпроси ний ще забѣлжимъ состояніето на тѣя заведенія въ Довичъ. Тамо единъ видъ реформи ста-нали въ управленіето пѣтъ и въ редътъ на учители. Двама учители сѣ извадили и сѣ намѣстили отъ други. Въ горненското учи-лище останао безъ учители.

Ний ся надѣваме че това измѣненіе на учители не е докарало никаква припѣлка въ положеніето на учебнити заведенія.

ГЛАСЪ ОТЪ ПУСТО ГОРЕ ТЕ-ДЕЛЕЙСКО. (1)

• *Что было за душой, что я вы-разумѣлъ и какъ выразумѣлъ я все сказалъ.* •

Ако е истина че има въ обществото по-ложенія толкозъ униженіи, щото да без-честятъ и доброто, което имѣтъ да сто-рятъ; то, безъ съмнѣніе, таквозъ е по на-стоящемъ положеніето на настоятели на българскити книжници. тѣй, настоятели а

(1) Почтениятъ съчинител на този членъ като не казахме нищо до сега за Бъл. книжници може да е мислил че не сме знаели какво да отговоримъ на глупостити обнародвани отъ настоятелството на Б. книжници. Не, ний имаме, нѣ ги оставихме назадъ като ся случиха такви обстоятелства, дѣто пѣтъ не-говорни треба да ся сговорятъ и да вървятъ нае-дно. И това не ще каже, че ние колкото рекохме до сега за собственостъ на Б. книжници, не е исти-на. Собственостъ на Бъл. книжници е наша както до сега тѣй и за сѣкоги, а ако настоятелството си е зело воля отъ правителството за да издава едно періодическо списаніе, то не ще каже, че и може да го издава съ име Бъл. книжници. Това послѣдното ни остави още работа перъше на. (Р.)

българскити книжници сѣ въ таквози поло-женіе предъ силити въ Бал-капанъ отъ е-дна страна и предъ народа отъ друга щото за да ся оправдаатъ предъ народа за окъ-сияваніето на книжници и да прикрийтъ грѣха на помянхити горгорбашии,—отъ немареніето на които произлезе туй о-ксияваніе—тѣ сѣ принуждени, или по пра-во насилени да говорятъ на народа лъжи и клевети връхъ другиго!

Този родъ оправданіе е много старо на-истина, тѣй сѣ е оправдалъ и най първия отъ чловѣцити • жената която ти ми даде • рекътъ Адамъ • тя ма напара да ямъ... • Но както е старо да е туй дѣтиско опра-ваніе, то е имало злочестивата да не бѣ-ди сполучливо или веднѣждъ; защото еднавъ ли е бѣвало нѣкога да остане неизвѣстенъ сѣмѣи грѣхотѣецъ и да остане за выѣгги въ повинностъ неправедно оклеветенъ. Суетно е въ прочемъ усиліето на гѣзи отъ Бал-капанъ, които ся лѣстятъ съ клевети връхъ другиго да отклонятъ отъ себеси отговор-ността за собственити си грѣхове. Бе-лики бѣхъ сполучили тѣ въ намѣреніето си ако да бѣше по сичкия свѣтъ тѣма и мракъ каквото въ тѣхвити глави или каквото въ Бал-капанскити подземелія, но божіето слы-це грѣсе редомъ и прави явно сичко цо сѣкатъ да сѣ вършатъ тайно въ одного кюше на балкапанъ-казанѣ.

Но нека оставимъ предисловіята и нека послушаме извѣстіето на настоятели за Българскити книжници да видимъ какви при-чини сѣ ся случили че окъсияли книжницѣ.

Първата причина била че *зажило дос-та врѣмя догдъ престиже тука новия редакторъ*. Добро. Но достаточно ли е тѣзи причина да оправдае г-да настоятели и другити на тѣзи работа самопоставени попечители, кога тѣ знаехъ, отъ една го-динѣ по напредъ че книжници сѣ безъ редакторъ и не приготвахъ съ врѣмя, а ча-кахъ да дойде годината да ся спрѣ редо-вното изданіе на книжницити, а тогазъ да търсятъ редакторъ? Или чакаха да набере да узрѣй, да ся пробіе цѣрѣ на правосла-ніето у Г. бурмова и тогазъ да го избс-ратъ за редакторъ на книжницѣ? И туй е причина за оправданіе? Да живѣе Бал-ка-панската логика съ силата на която ставатъ таквизи оправданія!

Втората причина за окъсияваніето на кни-жници пѣтъ да кажатъ че бѣлъ Цанковъ Горкыя Цанковъ! Не стигнало му що тегли за своити грѣхове, тегли и за хорскити. Повиненъ ся цанковъ! Балкапанската фило-логическа инквизиція иде ти одере кожата

защо ты да клеветишъ книжевната община? Или забрави ты колко сѣ стара за соста-ваніето ѣ, за защищеніето ѣ когато главни-ти днесъ инквизитори во врѣмя оно са мѣчиха да въспратъ пороженіето ѣ, съ тѣзи прѣчки, които сега сѣ подпретали да стоварятъ на твоя грѣбъ:

Безсраиството на тѣя измыслювачъ, кои-то сѣ турили въ устата на новити настоя-тели таквози обвиненіе за връхъ Цанкова дава имъ право да направимъ и ний едно контра объясненіе. И ако да не щадѣхмы тѣ-зи млади настоятели, кочто добръ познава-ме и за които нѣмаме никакво съмнѣніе че сѣ насилени да направятъ таквози обвине-ніе, мы бѣхмы го сторили, но нека бѣди просто отъ назн таквази прпстойна заплага. Двѣ думи само ще кажимъ колкото да вразумимъ читателити какъ да разбиратъ обвиненіето, което въ объясненіето на на-стоятели става връхъ Цанкова.

Въ объясненіето са обвинява Цанковъ че ималъ враждебны по-стѣпки отъ (?) камъ пра-во е л а я і е т о и отъ (?) к ѣ м ѣ м и л а т а н а ш я н а р о д н о с т ь . Тѣй да е. Но, какво можеме Цанковъ въ прѣстѣпниѣ си пѣтъ да бѣрка на книжницѣ, когато тѣе имамъ своя си редакторъ и не подъ влияніето на Цанкова? какво щѣхъ да губятъ кни-жницѣ ако да са печатехъ и за напредъ въ печатницата на Цанкова, както двѣ години наредъ са печатихъ! и не е ли инакъ, своеенравна каприція на нѣкои които поискахъ да ги дигнатъ и ги диг-нахъ отъ печатницата му? но за туй или за онуй, дигнахъ ги отъ печатни-цата му, какво еще можеме да имъ са-мѣси Цанковъ? наистинѣ непонятно за насъ, каква прѣчка можеме да бѣде за окъсияваніето на книжницѣ той, ако бѣхъ книжницѣ както трѣбаше осигу-рени. Аколи книжницѣ, сѣ были тѣй на н и х р и з ѣ д ѣ р ж а н ы отъ тѣ-зи на които сѣ были врѣчени, то кол-кото е повиненъ Цанковъ за посягате-лството на туй народно имущество, тол-козъ повече сѣ повинны тѣзи, които тѣй немарливо шетали на народа, и тѣй об-виненіето на връхъ Цанкова си нема никакъ мѣстото. • Сѣдни злѣ че . . . че пакъ хората кривы • кажатъ наши стары бабы.

Цанковъ, казувать, далъ прошеніе съ

разни клеветы върхъ книжовната община. Туй не иде никакъ за вѣрваніе; защото Цанковъ е клеветилъ върхъ книжевната наша община то ще рече че е клеветилъ себе си; Неговото име е първо въ каталога на основателѣ на книжевната община. Цанковъ, първия основателъ на книжевната община, първия дѣятелъ неинъ сега да е гонителъ, който ще нека го вѣрува за насъ обаче е голѣмъ грѣхъ ако да го вѣруваме, а еще по голѣмъ, като знаемъ работата отъ край си какъ е, ако да оставимъ да зѣятъ тѣй неправедно на върхъ заслужившия момѣкъ. Не, нѣй смѣло казвамы, че ако не бѣше Цанковъ отъ началото еще въ составяніето на книжевната община, когато екзархъ направи туй, съ което сега Цанкова товарятъ, когато сегашнитѣ готовановци и своеволни управители на книжевната община, подплашени отъ екзарха, не само са отказваха отъ да участвуватъ но еще и противодѣйствуваха на составяніето. Ако не бѣше казвамы Цанковъ, Мариновичъ, Славчовичъ и другитѣ млади балкапанцы, българитѣ и до сега нещѣха да иматъ книжевна община. Но тѣзи тогашнитѣ прѣстѣпници за да свлекатъ отъ себе си тогашната своя виновность изнася имъ сега да стоварятъ грѣха си на Цанкова. блазѣ имъ!

Но Цанковъ (слѣдува обясненіето), употребява друго срдство за да си достигне прѣстѣпникъ цѣль. Неизвѣстно какъ той сполучава да намъри една книжка първий брой на януаріа и като ѣхъ отнася на члѣстното правителство показва ѣхъ за незаконнопечатна и вредителна. И тука пакъ Цанковъ кривъ. Но господиновцы, които сте вече, чюкиниъ вы имайте законо—право да печатате българскитѣ книжицы дѣто щете, дѣ вы бѣше фермана за туй? и ако съ силата на този ферманъ първия номеръ отъ януаріа бѣше законнопечатна книжка защо да са нераспроводи по спомоществателитѣ но да стои въ печатницата до онуй вѣрме, когато Цанковъ направи този грѣхъ да ѣхъ покажи на правителството? Ако бѣше законна—печатна що имайте да са бонте отъ докошеніето на Цанкова? ако ли е была

незаконнопечатна що е кривъ Цанковъ? Туй не ще ли да каже че вы на вѣрмето като са възползувахте отъ фермана дадения на Цанкова за изданіето на книжицытѣ слѣдувахте да ги издавате въ неговата печатница а сега защото вы минѣла брѣжката на него или защото вы тѣй скивнало искате да поторисате неговата правдина, да турите рѣжж на неговитѣ собственост да му земите готовия хлѣбъ отъ рѣжжата за да го дадете на вашето пали. Защото пакъ Цанковъ са на туй протестира, вы за да испитните яната си причиняйте не само окѣсияваніето на книжицытѣ по съсъ едно незаконно поставяніето докарайте въ опасность безъ малко и книжевната община. И имате еще очи да обвинявате Цанкова? Честити че са ползувате отъ обстоятелствата да потуляте своитѣ прѣстѣпленія и позволявате си съ своитѣ черны дѣла да зачерните името на Цанкова!

Но защо най послѣ таквизи обвинения? Защо таквизи нападаніе върхъ Цанкова и за което е кривъ и за което не; какво ви вади очити Цанковъ? Но нека не хуртуваме се въ множественно число за да не соблазнимъ читателити, нека кажимъ че на сичко туй главната причина е само единъ, единъ отъ клеветити Екзархови, единъ който ся лѣже че съ таквизи интриги ще заслѣпи цѣль народъ. Горкыя не вѣрва че ще ся намѣрятъ и таквизи изъ между насъ, които съ смѣла рѣка да дръпнатъ тъмната завѣса съ която той покрыва своитѣ постѣпки, и да му лъснатъ петалата.

Тѣй. Нѣй знаемъ кой е той, нѣй, видимъ сичко що прави той. Нѣй сме проникнали до дѣното на срдцето му и знаемъ що е за лостъ, който подига неговото родолюбіе, по мѣляхмѣ и много търпяхмѣ нѣй да не съ свѣсти дано доде на себе си. Не. Въ беснотата на своето самолюбіе той са види готовъ да порицава и на Вседержителя, защо когато е создалъ вселенната, не са е допиталъ отъ него, какъ да направи свѣта! Той са видѣ че ище да единоначалствува въ Балкапанъ; и Цанковъ е грѣшенъ прѣдъ него защото не е въскурилъ таміанъ прѣдъ нозете му; и Цанковъ противенъ на вѣрата противенъ на на-

родността, защото не са подчинява на внушаванити нему отъ недоброжелатели—мысли. Окаяно созданіе по-дла тварь, ты що пѣзашъ прѣдъ нозете на чужды интриганти, ты искашъ да интриганствуашъ въ народнитѣ наши дѣла? И защо слѣпый случай ти е содѣйствувалъ да спечелишъ нѣкоя пара, ты са възима и възимъ вече способенъ за все и на все. И търговецъ ты, и дипломатъ ты, и филологъ ты, и богословъ ты, и намъ какво си ты?.....Какво ще станѣтъ горкыты Българе ако са изгубишъ изпомежду имъ ты? Кой ще ги управя? Бѣдны, бѣдны българе!

Но съ богомъ, брайно, който и да си. Азъ та знаа и ты са осѣщашъ. О, колко ще ти са радуваха ако ты земеше тѣзи мои думи за оглѣдало да са огледашъ въ тѣхъ: ты щеше да познаешъ своето заблужденіе и азъ щѣхъ да сжмъ първия, който да зако-ля своето ухранено теле зарадъ тебе. Ты може да са ядосашъ на мене за тѣзи моя откровенность, за туй мое прямодушіе но не са сърди на мене. Ако да та обичаха сичкы като мене, ако да бѣха тѣй искренны съсъ тебе както азъ, ты не щеше да си днесъ тѣй мерзостенъ и непавиственъ на совѣрменнитѣ тѣ си, нито тѣй отвратителенъ за потомцы тѣ. Но. еще единъ пѣтъ сбогомъ, чичко, азъ трѣба да свѣршихъ съ тебе за да са покующиса съ ваше то ако не созданіе а то избраніе, съ Г. Бурмова щѣ кажи: ланскыя Богословъ и тѣз-годишній Буесловъ вчерашній управитель и днешній редакторъ на книжицы тѣ. Азъ щѣ му пожюмъ у носа третія Брой отъ третія та година книжицы тѣ, тѣй като да му послужи за тествиръ на редакторство то му, и щѣ му направя москѣ отъ содържаніе то на книжицы тѣ да ѣхъ носи, на врата си за да го нефащатъ уроки, че былъ ималъ много добръ позать и сръжы.

(слѣдува)

За раздѣленіето отъ църквата и за тукашниятъ прозелитизмъ.

(продълженіе отъ брой 58, стр. 82).

Великата Христова църква имаше въ оная епоха благошастіето да прибере въ пазвата си освѣтъ Руссія, и днешната нарѣчена България; и това извършване бѣше и ще е голѣмо, и голѣма награда и благодареніе ся пада на тогавашните благочестиви патрици, които разпространяваха и уголѣмяваха Христовата църква, тя сега ся смаява и ся раздира или отъ хатъръ, или отъ страхъ или отъ икононія. А политиката, като по-миска, както рекохми, да земе на рѣка жалката, тогава Русска държава удоши отъ начало разликити на праведнѣтъ и ся въмече самоубійство и лукаво убійство.

За това като онеправда околбалканскити мѣста, събра насамъ на тамъ прѣсватити останали варварски гласове, направи ги едно смѣшеніе, и отъ това създаде и законоположи Българскитъ языкъ който до нея епоха бѣше както арпаутскитъ куцовкашкитъ и кацивелскитъ (циганскитъ). А тоя языкъ тя побърза да го въведе въ околбалканскити мѣста, съ намѣреніе да ся смѣси съ тѣхъ и да употреби оныя които сж въ тѣя мѣста като политически апостоли додѣ постигни краятъ на мыслити си. Нъ ето че тѣя намѣренія ся свършиха злѣ и оржѣята които тогава политиката точеше противъ политиката сега тая сжщата политика ги точи противъ вѣрата. Обаче други сж намѣреніята на човѣцити, и друго Богъ повѣлѣва. Кой знай? негли, негли стрелити които човѣкоубійната политика хвърля връхъ невинни и чисти рѣцѣ, негли ще ся обърнатъ тѣя човѣци които ся убиватъ и колятъ противъ сжщата лукава и неблагодарна политика която противъ длъжността си трови невинни сѣрца! Убѣдени сме че тѣя човѣци които ся колятъ, ще осѣятъ единъ день че иматъ отечество и братія; угвѣрени сме че ще рѣчатъ, ний сме потомци на оныя които излѣха високата свѣтлина на просвѣщеніето и распространиха сѣмето на образованіето на свѣтътъ.

И когато грѣцката имперія искаше да прави такива нѣща, тя падна жертва

на беззаконіето си. Като тя падна подъ юнашкити воиски на Мохамедъ II тоя голѣмъ побѣдителъ зе въ сочувствіе правата на християнити, и тържественно подари, той и слѣдъ него Сунтанити до днешнѣтъ който славно царува, подариха думаме, священни права и преимущество на В. църква и на грѣцкитъ народъ. Той направи църквата *народоначална*, и колкото притежаніята на голѣми ти Султани ся разпространяваха толко по вече ся разпространяваха и преимущества на патрицити. А грѣцкитъ народъ ся прослави довчера съ три доброславни скиптри. Такива сж правата и преимущества на В. Христова църква, права закрепени на основити на Магометанскитъ законъ, и съкой който ся поддига противъ В. църква, ся поддига противъ тоя законъ и противъ голѣмити ѣ преимущества, които ся подариха отъ едноврѣмешнити Султани и които врѣмято направи най святи и непристъпни.

Нъ като вел. черква ся наслаждаваше, като глѣдаше дѣцата си около нея, като пчелити по цвѣтѣта на божественната благодать, внезапно единъ окаяненъ и безчовѣченъ дяволъ ги разручка и сега изново сж отвори мѣченически ти рани, и сега ся изискува крѣвта ѣ на мѣсто млекото съ което тя ги храни и ги упаци отъ смъртнѣтъ пѣтъ. — Кой е тоя дяволъ?

Въ 1838 година, нѣкои човѣци, Руски облечени, заминаха презъ околбалканскити мѣста и презъ днешната наречена България. Отъ появяваніето имъ сичка България ся смути и отъ една страна ся породи раздробеніе то противъ вел. христовата църква и тукашнѣтъ дивъ и раздробителенъ прозелитизмъ и отъ друга страна западна ся по тѣя мѣста три бунтованія които високата порга изгаси, въ едно миганіе, съ безчетни вреди за бунтовницити и за срамъ на оныя които ги подбудиха на такива сѣмѣ дѣла.

Тѣй е часътъ и деньтъ отъ когато начтаха мѣченията на църквата и смущеніето и немиріето на тамшнѣти жители, нъ остава неизяснително да ли рѣчениити жеапостоли сж били служители на Руссія или подъ това облекло ся крияха въли и угрозе. Ако тѣ сж Русси, можамъ да рѣчемъ на Руссія: «Зщо отъ Бога вѣщаваш момиче, огдаваш на майка си злѣчка на мѣсто мана, оцетъ на мѣсто вода? и като незабравяшъ священното кръщеніе което пріе отъ нея, защо не ся върнишъ да приглѣдашъ храбри ти си стѣпки за да видишъ кои толковници си имали? кои корабоначалници? кои свято прѣповѣдници? кои политици и кои други които по злошастіе неможимъ да спомянемъ? Не бѣха ли сичкити тѣ които уголѣмяваха народътъ ти отъ злошастіето то поколение на грѣцити? Какъ о Русію, толкова жертви ся забравиха?» Нъ не! други знакове ни каратъ да вѣрваме че оныя които ся скыгатъ по тѣя мѣста не сж Русси, или ако и да сж такива, тѣ принадлежатъ на друго вѣроисповѣданіе и за това отъ тѣхъ ся разбира не само идеята на раздѣленіето нъ още и оная на прозелитизмътъ кѣмъ латинството.

Нъ нека опашемъ по ясно трагедіята за да научи и Руссія и съкоя друга сила мѣченията които великата христовата църква и сичкитъ нашъ народъ претърпѣха и търпятъ. Какъвъ тренетъ! какво безчестіе!

Слушай о Руссія! Кѣмъ Трѣко-България ся състави една етерія която подъ вѣроисповѣденъ видъ иска раздѣленіето отъ църквата и българска патриархія, а подъ политически видъ трови народътъ съ сѣкакви бунтовни лѣжи и най първо съ проклетія прозелитизмъ като прави съучастница и тебе о Руссія. Тая етерія майсторосва прошенія съ хіляди нечати, и понѣкогашъ иска този или ози ерезіархъ за архіерей а по нѣкогашъ своя патриархія. И освѣтъ горѣреченитъ, тя състави тука вѣстникъ въ който, слушай о Руссія!

какви пѣща ся пѣжтъ въ него вѣстникъ! Слушай! слушай! тамо ся препи- сва вѣрно Каировата философія! обезчеставатъ ся вжтрѣ и патрицити и чудесацѣрковни и вѣрата на символтъ. Там вѣстникъ който сж издава на бъл- гарски подъ имя *Българія*, подиграва и обезчестява сичко! И това ниско орждіе колко избѣлва и бѣлва още про- тивъ нашия народъ, не вѣрѣваме да кажимъ. «*Българскіе вѣстники*». Що е това? Кой нѣкога е подигравалъ толко православната вѣра? кой пѣкога е псу- палъ толко лудо грѣкѣтъ народъ кол- кото тоя дрипавъ вѣстникъ? Какво зна- чатъ тыя? Дѣва каиризлѣтъ ся е об- леклѣ съ славизмътъ? Тука трѣбва сички- ти народи да внимаваатъ, защото пѣкомъ отъ ерезіарсите на българизмътъ сж дѣца на Каировото училище. Прочее внимавайте о народи, пазн вѣрата о цѣрква!

(слѣдва).

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ

Въ свѣтъ тѣ на лордове ти въ Англія, зачинали сж за конференція та кол то ду- маха ще ся отвори за нареждане то на швейцарскѣтъ въпросъ. Мжчили сж да ка- жатъ мѣсто дѣто ще ся отвори и епохата по коя то ще ся отвори и най послѣ не можали да излѣзатъ увѣрени за отвараніе то й.

Причина та на тая неясность была че отворяніе то на Сардинскѣтъ парламентъ въ кого то трактатъ тѣ на сѣдиненіе то целъ да ся разгѣдва ся забавилъ додѣ нови ти граници на франца и Сардинія сж опредѣлѣтъ. Прочее ако помнѣтъ добръ, като французско то правителство има намѣ- реніе да отвори една конференція слѣдъ жрѣбеніе то на сардинскѣтъ парламентъ и слѣдъ крайно то туреніе въ дѣйствиіе на трактатъ на сѣдиненіе, конференція та както и парламентъ тѣ оставатъ назадъ.

Англіискѣ ти вѣстници жиро отказватъ на англія да съучаствува въ тая конференція.

Русія и Англія свѣтъвали Швейцарія да ся споразумѣтъ съ франція за заключеніе то на единъ трактатъ кого то сили ти ще потвърдятъ послѣ чрезъ писма. Тая новина ся види да е вѣроятна. Граници ти въ кои то конференція да е длѣжна да вѣзѣ,

дума Патри, ще прииятъ събиране то й доста малко нужно, и безъ сѣкакво смѣненіе добръ ще е за Швейцарія да търся едно скоро рѣшеніе въ едно особито споразумѣніе съ французско то правител- ство. Слѣдъ като почука сички ти врата и направи голѣмъ мятѣжъ, негли тѣ ще сѣз- рѣ че е было въ исто то врѣмя по про- сто и по полезно да ся отправи право до него и да ся ползува отъ добрити му раз- положенія.

Русія отговори на окръжно то писмо на Г. Тувчела врѣхъ сѣдиненіе то на Савоа. Тоя отговоръ не поддига не само никакъа мжчнотія противъ това дѣло, пѣ още рус- ско то правителство обявява формално въ тая депеша че сѣдиненіе то на Савоа не разваля предъ очи ти му европейското ра- вновесіе. Въ исто то врѣмя то говори съ примирителскѣ начинъ за нарѣди та кои то треба да станатъ изобщо за покровител- ство то на швейцарска та неутралность.

Францускѣтъ Мониторъ обнародва една нота отъ Г. Туенелъ относително за швей- царска та работа. Въ тая нота, министръ тѣ разгѣдва исключателно стратегическа та страна, и доказва че, колко то за военнѣтъ въпросъ, страховете ти на Швейцарія не сж никакъ основани.

Ясно е, слѣдва тѣ, че ако неутралность та на швейцарія бѣше оспована само врѣхъ военно то защищеніе кое то можеше да противотури на едно нападеніе отъ страна на франція или на Германія, роль та й тре- баніе отъ много врѣмя да ся свѣрши съ смѣществуваніе то й. Франція може свобо- дно да приближи до земя та на Швейцарія и пѣнала никаква нужда отъ Фоснии или Шаблей въ случаетъ дѣто ще мысли за едно нападеніе; сжщото е и за Австрія вѣтова е кое то доказва че швейцарска та неутралность има за дѣйствително покровителство трактатити и единогласно то съгласіе на Европѣ.

Една депеша извѣстѣва трѣгуваніето на Гарибалди за Сипиція и не ся знай какъво ще прави той въ единъ островъ кой- то сж смирилъ. Въ тоя случай, вѣстникъ Патри прави слѣдующи разсжденія.

«Почти е явно че бунтътъ ся свали, Га- рибалди ще ся надѣваши да го исправи. Увѣрѣватъ че бѣлъ расположенъ да мине въ островътъ. Ако размислимъ малко врѣхъ то- ва, мжчно е да повѣрѣваме тая новина, поне тѣй, както е дадено отъ единъ Англіискъ вѣстникъ. Гарибалди е Сардинскъ подданникъ и сардинскъ Генералъ; какъ можеше той да доиде въ една близка държава съ която Сардинія

е въ миръ за да прави бой на правителството на тая държава. Ако намѣстнина той вѣзѣ въ Сицилія той не ще бѣде като генералъ; той ще дѣйствува както въ Римъ на 1846».

Особитити кореспонденціи отъ Неаполъ потвърдѣватъ че градътъ бѣлъ миренъ.

Извѣстѣватъ отъ Мадридъ че послѣднитѣ мжчнотіи, причинени отъ сѣзаклятіето, които биваха заключеніето на приговорити, които ставаха между Испанія и Марокъ, сж мах- нади по слѣдствіе на една конференція ме- жду Одонелъ и Мулей Аббасъ. Стотѣхъ ми- лиона удовлетвореніе, които Марокъ ся за- длѣжѣва да плати ще ся внесѣтъ предъ първи Януарія на иджщата година. Марок- ското правителство си упазило правото да предѣри ако го сжди за добро, опредѣленіе то на плащаніето за да ускори испразнюва- ніето на Тетуанъ, който остава като порѣ- чительство въ рѣцѣти на неприятели.

Говорятъ че контъ Монтемулинъ бѣлъ расположенъ да ся откажи отъ претенціи ти си, които ималъ за Испанското царство намѣреніята на Контъ Монтемулинъ и на брита му Донъ Фернандо сж съобщили на царцата събрашето на Кортезити сж от- ворило и имъ ея предложило да простятъ сички лица, които участвовали въ сѣза- клятіето. Тѣй една депеша извѣстѣва че Контъ Монтемулинъ и братъ му ся освобо- дили.

Конституціонелъ тѣ съобщѣва слѣдующата новина:

«Лизбонскити вѣстници ни допосѣтъ една голѣма новина!

«Въ тоя часъ ся чѣла въ Лизбона една англійска флота съ 12,000 души. Какъо искатъ да правятъ тѣмъ 12,000 души? Да покровителствуватъ Португалія противъ извършваніето на единъ трактатъ на- правенъ между Испанія и Франція, съ силата на когото правителството на Изabella дава на Франція бале- арскити острови и Наварія, за рѣзѣна на сѣдине- ніето на Португалія.

«Като обнародватъ тая новина, португалски ти вѣстници сж внимателни.

«Една флота англійска съ 12,000 души единъ трактатъ който дава Наварія на Фран- ція, сѣдиненіе на Португалія съ Испанія сичко това съставя една отъ най добрити глупости които сж рѣкли до сега.

«Прочее, безъ да търсимъ да я опро- вергамъ нѣй ще ублажимъ Португалскѣти вѣстници че сж я измислили».

Знаимъ че Викторъ Еммануилъ пѣтува отъ нѣколко врѣмя въ средна Итація. Той бѣлъ сега въ Тоскана и както думатъ щелъ да ся забави тамо, по причина на нѣкакѣ ди- пломатически причини.

Приказра ся че пѣтуваніето на Т. В. Францускити императоръ и императрица за Индія и Савоа останало за 1 Юни.

СЪЖАКВИ НЪЩА И НОВИНИ

Общината Ески-Загрска за священна длъжност счита да разгласи, че Г-лъ Жанъ Баптистъ Бонналь французинъ, притежател на една позната търговска къща въ Цариградъ, полъ име Братъ Бонналь и съдъ р. заедно съ брата си Г-на Анри Бонналь, преди три години рѣшиха и направиха въ града-тъ ни една паровна фабрика за макнатъ коарина, и отъ тогава тя е въ съвършено дѣйствиѣ и движение.

Тъзи многополезна промышленостъ съвсѣмъ непозната бѣше у насъ, еще и въ цѣла Европейска Турція, — и първи Г-да Братъ Бонналь сж, които съ пожертвования на огромны количества паръ, съ голѣми трудове и не малко лишения отъ своя страна имъ введоха въ отечеството ни.

Реченото заведение причини голѣми добрини тука и по околнинитѣ: първо, защото саденъето на черницитѣ повече и повече са умножава и съ дѣятелностъ са продължава което естествено ще умножи и доходитѣ на мѣстото. Несъмнено, че туй умноженіе на черницитѣ не можеше да бже, ако не сѣществуваше тѣзи фабрика. Втеро, защото отъ туй заведение излази и друга частна полза, която е художествената отхрана на множество еирочаси и сирачета отъ женскитѣ полъ, които фабриката позага въ състояние да придобиватъ честно насъщиватъ си хлѣбъ, виѣсто да са скитатъ по други низки работи и да са развращаватъ. Съ една дума, речената фабрика при другото служи и за школа, въ която художественно са образуватъ до 100 почти момичета, като са научватъ съвършено и на благочинието, което е нужно и необходимо за въ общественъ животъ.

Впрочемъ, ний подканяны отъ благоразуміе да изразимъ публично признателността си къмъ рѣчениитѣ Г-да Жанъ Баптистъ и Анри Бонналь за добринитѣ, които разпространява туй тѣхно заведение общо у сичкитѣ жители на нашитѣ граде, — за честити ще са имамы ако гласатъ ны стигнеше до слухатъ на честното царско правителство, което, увѣрены сме, че ще похвали почтенитѣ Г-да Братъ Бонналь, и ще ги насърчи и за други подобни предприятія за украшеніе на имперіята.

Желѣзникъ 15 Април. 1860.

Община Ески-Загрска.

Х. Георги Стоевъ, Георгакъ Тачевъ, Косю Георгакевъ, Тодоръ Х. Коевъ, Иванъ Стояновъ, Х. Господинъ Славевъ, Х. Славъ

Х. Пенчевъ, Иванчо Петровъ, Х. Димитръ Х. Пенчевъ, Х. Андоуъ Х. Митевъ, Дим. Ивановъ, Славъ Януловъ.

— Пишатъ ни отъ Шумявъ, 25 Априлія: «Н. Прев. военнитѣ командантинъ въ Шумявъ, Исмаилъ паша, тръгнува идущата сабота за Видинъ».

— Извѣстятъ ни отъ Кюстендилъ, 25 Априлія че злоупотребленията на тамошнитѣ фанариотинъ ставали по голѣми и урсузлуги ги му сж умножавали отъ день на день. На Гюргювъ денъ нашити Българи извършили богослуженіето си особито; а фанариотинъ тѣ празнувалъ съ цинцарити и на лѣте излѣзъл да обикала бахчати съ тѣпани и зорли.

— ИЗВѢСТІЕ —

За Мачинийци единъ учитель какъвто тѣ искатъ. Препоръчваме имъ го като чистъ българинъ, съ добро поведеніе, опитенъ въ взаимноучителството, снабденъ съ географія, аритметика, исторія священна, всеобща българска граматика и съ малко гръцки. Познава черковнитѣ редъ добръ и пѣй. Той е г. Х. Д. Ширинковъ, преди малко учитель въ Ловичъ да ся отнесатъ или до редакцията на Българія или до него право. Ако Мачинийци сж си намѣрили препоръчваме го за въ Шумявъ който привари.

— Пишатъ отъ Пловдивъ, Априлія 23/5 Маія, до Ж. де Константинополъ: «Отъ Маія 1/13 Априлія цѣната на монедити ся постави споредъ императорскитѣ фирманъ и трговіята ни тука спл».

«Доброто състояніе на нивити ни обѣщава изобилна жетва; и ако Богъ иска нашити надѣжди да ся сбждатъ ще сме щастливи да допълнимъ съ новити плодове загубити на дѣти минали години».

«Пазарджикската каза ся опустошава отъ една тайфа хайдуци, които показаваше минаването си чрезъ едно убійство въ Кидервантъ; полицията е много небрежлива; оплакватъ ся че числото на запѣтатата е недоволено за градътъ и найповече къртъ; и ако не ся занимаатъ за това състояніе на работити, общенародната безопасност може да пострада нѣщо».

«Противъ вѣросиповѣдната стобода за която императорското правителство дава въ сѣби случай бляскави свидѣтелства, народътъ прави по нѣкога, жалостни дѣла подбудени отъ една вѣроисповѣдна ревностъ злѣ разбрана. На Омерла село далечъ нѣколко часа отъ нашитѣ граде, християнитѣ бѣха зели дозволеніе да си направятъ църква. Когато направата достигна до стрехата нѣколко Турци я събориха презъ нощта, ка-

то западникъ оныя които ся оплачятъ при отоманскити началства. Има безъ стѣнени въ тия злощастни обстоятелства, подбудници които заслужватъ примѣрно наказаніе и съ тоя начинъ сичкити граждани отъ кама да сж вѣра ше научятъ какво струва ако ся престѣпятъ заповѣдити на императорското правителство».

— Около Казанлъкъ безбройни злодѣйци сж появили и обезпокояватъ върло жителити. Споредъ както ни извѣстятъ, тия злодѣйци били бѣжници отъ войската.

— Съ жалостъ извѣстяваме смъртта на г. Христа Д. Тошковиць. Г. Тошковиць отъ нѣколко врѣмя търговецъ въ Букорещъ тръгналъ за отечеството си Калоферъ малко болявъ. На пътъ той далъ духъ на Бога въ едно отъ плевненскити села на имя Вѣличъ Тръпъ, два часа далечъ отъ Ловичъ. На 21 Априлія занесълъ ся умрѣлъ въ Ловечъ. Н. Богъ Иларионъ служилъ литургія парочно за покойнитѣ. Погребеніето му сж съдружило отъ сичкото Ловченско духовенство и отъ безчисленно множество маже и жени. Той ся погребѣлъ въ горно крайската черква, близо до храмътъ. Наутрѣ то Н. Богъ дрѣжалъ парастасъ на покойнитѣ когото Богъ да прости и да му дарува вѣченъ блаженъ животъ.

Смѣтъ му г. Д. Тошковиць съдружявалъ баща си и былъ първитѣ който най много плачалъ и скърбялъ. Г. Д. Тошковиць тръгнува за Пльванъ. Извѣстіето ни е отъ 25 Априлія.

— Около Сивліево напѣлнали злодѣйци. Предъ Гергювъ денъ двама християни отъ Тетевенъ които отивали за Джумая сж срещнали отъ хайдуци. Единътъ отъ пѣтницитѣ падналъ умрѣлъ другитѣ нараненъ.

— Увѣриватъ ни че сѣрбската депутация врѣчила тия дни на Н. Высочество В. Везпръ единъ подробенъ рапортъ относително за предметътъ на службата която князь Милошъ ѝ вѣвърилъ. (Ж. де К).

— Г. Лавалетъ, Французинъ посланикъ у Цариградъ, прѣстигна оныи вечеръ тука.

— Арменскія патриархъ си далъ оставката, която ся прѣда отъ В. Порта. По първитѣ отъ търговцити и отъ исламити наедно съ Серверъ-Ефенди турецъ отъ В. Порта, нѣ вишегласіе избрали за Патриархъ Н. П. Г. Серлисъ, Брусленскія Владыка.

Мон. въ Ц-градъ 1860 Маія 3

Лир. Тур. Гр. ... 105 20

Лир. Англ. ... 116 20

Много пъти сме казали че гръци ти иматъ Българи ти като тѣхни роби или подобръ като нови илоти кои то иматъ право да живѣятъ въ България само съ условіе да служатъ на сички ти нѣхъ своеволія.

Като думаме това нѣй не клеветихме гръци ти. Напротивъ, гръцти, чрезъ органятъ си Бизантисъ, потвърдиха формално какво доказва дълго то притесненіе дѣто ни държаша до сега. Тѣхъ виѣсто да припознаятъ че сж сгрѣшили като ни имаха за илоти, тѣ смѣятъ да пишятъ и да обнародоватъ че имали право да ни употребяватъ тѣхъ.

И за да нерѣче нѣкой че нѣмъ неказваме точно, нѣмъ ще туримъ предъ очити на читатели ти си нѣколко думи отъ Бизантисъ. Слѣдъ като казва че на Великденъ Българи ти не спомянали гръцкіятъ патрикъ въ църква, гръцкіятъ вѣстникъ прилага:

«Това дѣло е не само противно на вѣра та нѣ още и на преимущества та кои то сж дадени на велика та църква и на Народътъ отъ Маомедъ II, потвърдени отъ августи ти му наследници и преди малко припознати отъ Хатти-хумаюнътъ предъ сичка Европа. Народъ тѣ, слѣдова Бизантисъ, чака съ най голѣмо нетѣрпеніе слѣдствие то на постѣпки ти кои то ще направи велика та църква за да смажи това виновато пристѣпване.»

Отъ това е явно че гръци ти ся иматъ за наши господари а насъ иматъ за тѣхни илоти. Най послѣ очевидно е чи тѣ глѣдатъ за бунтовно дѣло основа кое то наши ти Българи направиха на Великденъ. Съ една дума явно е отъ сичко това че ако гръци ти не ни иматъ за тѣхни илоти, тѣ ни иматъ поне за тѣхна рая.

Нѣ отъ дѣ иди на гръци ти тои господарѣтъ и на Българи ти тоя райлъкъ? Белки гръци ти ни сж завоевали съ орѣжіята въ рѣцѣти? Не; дума Бизантисъ, Маомедъ II е кой то ви завоева нѣ кой то даде на гръцкіятъ народъ право да заповѣда на Българи ти.

Тѣхъ, споредъ Бизантисъ, Маомедъ II не завоевалъ България за себѣ си нѣто за наследници си, нѣ за велика та църква и за гръцкіятъ народъ. Треба да исповѣдаме че митология та на стари ти гръци не съдържава толко глупави басни както тая горнята.

Ако бѣше истина чи Маомедъ завоевалъ България за да я даде на гръци ти, отъ дѣ произлаза дѣто гръци ти не я приеха? Отъ дѣ произлаза че виѣсто да ся подчинятъ на Маомедъ II отъ признателность, тѣ чакаха Маомедъ II да дойде ги улови въ Цариградъ като диви иници, съ 400.000 души.

Най послѣ, ако е истинна че гръци ти сж ся изманили отъ голѣміятъ даръ кого то Маомедъ II имъ правеше, отъ дѣ произлаза дѣто тѣ викаха сичка Европа на помощъ?

По коя причина тѣ искаха да ся свѣрши по скоро вселенскіятъ съборъ въ Флоренція дѣто ся надѣваха да намѣрятъ Европейскити царѣ тѣхъ добръ расположени, щото да побързатъ да смажатъ Огоманити?

Защо прочее Бизантисъ не отдава на великата си църква и на гръцкіятъ народъ преимущества поне за вѣрване! Зашото какво по за не вѣрване има отъ да подлага че Маомедъ втори завоевалъ България само и само да я даде даръ на най голѣмити неприатели които Маомедъ и наследниците му сж имали и ще иматъ сѣкога.

Да, гръцити сж бѣле и ще бѣдатъ сѣкога най голѣмити неприатели на Отоманската имперія, и това не само чрезъ политическити неприатели които сж тѣ поддигнали противъ нѣхъ, нѣ още и чрезъ злото което сж направили и на подданицити на имперіята. Истинна кога гръцити не сж съучаствовали въ злоупотребеніята които нѣколко дошпаши сж правили? Кога не сж купили отъ нашити свободата да смучатъ крѣвта на Българети и на другити подданици на имперіята?

Ако подложимъ прочее, че Маомедъ II и августити му наследници сж дали на гръцити преимуществата надъ

другити подданици на имперіята та ще рече че тѣ сж ся трудили да зематъ земи за най голѣмити неприатели на тронѣтъ си и за най голѣмити неприатели на подданицити имъ.

Има повече. Ако Маомедъ втори е дозволилъ на гръцката църква и на гръцкіятъ народъ да иматъ преимущества и права надъ насъ, тѣхъ преимущества трѣба да сж записани въ дипломата която Маомедъ втори имъ даде. Е добръ, да видимъ какво има въ тая диплома. Хаммеръ ни научава че тѣ бѣла тѣхъ съставена:

«Никой да не налага нѣщо на патрикътъ да не ся закача отъ кого да е и той и архиеповети негови помощници, да сж лишени отъ сѣкакъвъ общенароденъ данѣкъ.»

Сѣщата диплома, прилага Хаммеръ дава на гръцити трити слѣдующи преимущества:

«Църквити имъ не можатъ да ся измѣнятъ на джамии, свабити имъ, погребеніята имъ и сичкити имъ други обычаи ще сж упазятъ споредъ обрядити и началата на гръцката църква; най послѣ великденскити праздници ще слѣдватъ да ся тѣржествуватъ, и за това тѣржествување, вратата на Феверъ сир. на гръцката махала ще стоятъ отворени три ноци.» (Histoire de l'Imp. Ottom. T. 3, p. 4, et 5.

Прочее въ сѣщата тая диплома дѣ става въпросъ за България и за Българити? дѣ сж преимуществата дадени на гръцката църква надъ Българската и на гръцити надъ Българити?

Нѣ като подложимъ че, чрезъ една диплома дадена на гръцити, сме станали тѣхна рая, остава да ся научимъ какъ една императорска диплома може да позволи на една църква да има права надъ друга? Маомедъ втори папа ли бѣше? Или гръцити предпочитатъ папата на мюзюлманити отъ папата на християнити?

Гръцити сж казватъ православни; нѣ ако иматъ каноническо си право и преимуществата си отъ Маомедъ II, не е ли подобръ и не ще ли е поправедно да ся нарѣчатъ мюзюлмани?

Ако е тѣхъ, кога ще видимъ че гръ-

цати, слѣдственни съ началата си, съгласни съ тѣхъ си, ще измѣнятъ църквити си на джамии и да турятъ и мляла намѣсто... кръстеніето

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛГАРСКИТИ РАБОТИ.

Говорихме и другъ път за вліяніе то на гръцки ти владци врѣхъ чорбаѣи ти въ България. Тия послѣдни ти подбудени, и много често вѣщественно вліяни отъ фанариоти ти вершатъ дѣла по видѣтъ народни, въ по основа та противъ народни и за въ полза на фанариоти ти.

Такива постѣпки, ний ямахме случай да ги извадимъ на бѣло въ врѣмя то, кога то ся правяха протестаѣи ти противъ нареди ти на гръцко то сѣбрание. Между оныя кои то тогава протестувахъ Търновцити, подобръ нѣколко владички мекерета въ Търново бѣха кои то най сиѣно викаха. Отъ тоя видъ тѣ немжиха да присипнатъ, гърло то имъ бѣше нахранено.

Днесъ тѣ сѣщи ти мекерета протестувать противъ първи ти си протести. Отъ дѣ проихжда това? Нека оставимъ дописикъ тѣ ни отъ Търново да ни отговори:

» Може да сте ся надѣвали и наши ти търновчани да трѣбятъ по приѣрѣтъ на цароградски ти Българи и да отхвърятъ патрикъ и владика. Нѣ не. Тѣ кога сѣ ся старази за чисто народно добро и кога сѣ вървѣли засѣдно съ сичкиятъ народъ? та и сега да ся стараятъ.

» Кога то гръцка та патриарха иска да постигне нѣкоя пейна цѣль та ся ямѣи да направи партіи и между нашиятъ народъ. Днесъ гато обстоятелства та не ѣ даватъ да има никаква надѣжда, та ся испита да тури въ дѣйствиѣ познато то отъ нея средство. И та почна първо отъ Търново.

» Почее, наши ти чорбаѣи, а особено Георги чорбаѣи принаяха тѣ дни да подпасувать единъ мазаръ, на когото начертаніе то было пратено отъ цариградъ. Единъ пріятель ни каза че го чель и ето какво можихъ да запомя отъ него. На едно мѣсто въ мазаръ тѣ ся изразавъ почти слѣдующитъ разумъ: « Отъ наша та каза ся на мпратъ въ Цариградъ нѣкоя си християни кои то предлагали като отъ наша страна предложенія противъ на общенародни ги наредби и на царски ти закони. »

» Съдържаніе то на друго то не можъ ви каза въ ся надѣвамъ да ви го прѣта цѣль »

Такива сѣ постѣпки ти кои то нѣ-

кои търновчани праватъ за въ полза на фанариотизмъ тѣ. Една постѣпка противъ желанія та на народъ тѣ, въ днешни ти обстоятелства, и отъ страна на човѣци кои то ся казватъ Българи, не е друго освѣтъ едно препятствіе направено отъ тѣхъ по подбужденіе на фанариоти ти.

Иъ тия търновски мекерета ще ся останатъ съ мекеретдикъ тѣ и наши ти Българи ще извършатъ безъ тѣхъ онова кое то сѣ предпріели.

При тая противонародна постѣпка нека туримъ едно приключеніе кое то негзи ще засрамъ търновски ти нарѣсени чорбаѣи. На 23 Априлія въ Дупница не спомынали ния то на никой владика нѣ само имѣто на Н. В. Султанъ тѣ.

Въ Кюстендилъ направилъ повече. Освѣтъ че не спомынали ния то на фанариотинъ тѣ Дювнсия. наши ти съотечественници го нѣдѣятъ и не го рачятъ вече, фанариотинъ тѣ вече былъ безъ надѣжда; искалъ да пролава църква та коя то ушъ направилъ за 70 хиляди и ся гствѣлъ да бѣга.

Позини ти отъ Самоковъ 24 Априлія ни извѣстивать че Пансія си купилъ конь и черибашиско аше и търгналъ да влѣхува по селата. Въ село Дебошово тои зелъ отъ нѣколко попове по 400 — 600 гроша. Иъ нѣколцина отъ тѣлъ му отказали като рѣкли че не го припоаватъ за никакъ владика. Слѣдъ това негово Богомразіе търгналъ за Джумаа та.

Приехме отъ Сливенъ два протеста противъ народно то гръцко сѣбрание и противъ предсѣдателя Каратеодорида, единъ тѣ за Н. Вис. В. Везиръ, другиятъ до гръцкиятъ патрикъ.

Училище то въ Севлиево е въ добро състояние и учители ти неможатъ да бѣдѣтъ по добри. Отъ стѣжваніе то на Г. М. Софроніевъ, и дѣвци ти намѣрили вхѣлъ тѣ на тоя училище свободенъ и. нивалата година отговори ти имъ въ неспитаніе то благодарили сички ти граждани. Преди мѣско едно особито училище сѣ съградило и за тѣхъ и г-ѣя Станка ся опредѣлила да предава на по дозни ти классове.

Уроци те кои то ся предаватъ въ можечинко то училище сѣ распоредени както слѣдува.

Първи класъ. Слав. писменна-сѣчиеніе, землеописание, Всеоб. Исторія, физика, църк. Исторія, преходъ отъ Слав. на Бѣлг. и числителъ трѣйно пра. — 2 класъ — Слав. грам. пространъ катихизисъ, землеописание, хронологія, Естеств. наука и числителница — роби. — 3 класъ Бѣлг. граматика, прос-

транъ катих. кратко землеоп. първи знанія и числит. — Разнородности. — Въ взаимно то училище: чтеніе краснописаніе, кратка Св. исторія, катих., Дѣтиски наставленія и числит. — 4 прости.

Въ дѣвическо то училище предѣти сѣ: чтеніе, краснописъ, численіе, кратка С. исторія, краткъ катих; молитвенникъ, землеписъ., кратка църк. исторія, Бѣлгар. граматика, физика и числител. разнородни числа.

Иъ това добро състояние на училища та въ Севлиево, нѣколко чорбаѣи ще го р звалятъ споредъ както ни пишѣтъ, тѣ вече турили начало на интриги ти си въ лице то на учители ти, на тѣя учители кои то отворили очи ти на дѣцата имъ а закрилатъ единъ лужавъ фанариотинъ на имя Пахомія. Рѣчени ти чорбаѣи сѣ приверженици на тоя посѣдѣніятъ и негово то живѣніе въ Севлиево ще ни насили да сплѣкаме голѣми опасности.

И наистина, едно съобщеніе отъ тѣя градъ, 25 Априлія, ся страхува отъ интриги, ти на тѣя чорбаѣи да не затворятъ училища та и пропѣдѣтъ учители ти. Въ тоя случай като сѣдимъ чорбаѣи ти недостойни да извършатъ нѣкое народно добро, ний привѣряме вниманіе то на еснафи ти кои то мыслимъ сѣ по способни да изпълнятъ точно една толко священна длѣжностъ.

Плевненски ти училища отъ день на день злѣ отисѣтъ и сочатъ да ся повѣрѣтъ камъ ничтожностъ. Единъ отъ плевненски ти ученици ни пиши, отъ 12 Априлія че еснафи ти сѣ оттеглили отъ учебни ти заведенія, защото то П. П. Доретей безчестилъ учители ти Ний зивимъ че въ предѣи ти силетенія единиятъ отъ тѣхъ, пий кѣдърнѣтъ, невидо ся нахѣвети, ся извади отъ управление то имъ и сѣ намѣсти отъ единъ другъ на имя Иванки. Неучителско то обхожданиѣ на тоя послѣдѣніятъ съ ученици ти докарвало сѣга отвращеніе и сѣкой съ студенина гѣла сячко това. Сички ти почти ученици ся дрѣпнали и неходѣтъ вече въ училището. И какъво можѣтъ да ся надѣватъ Плевненци отъ единъ учителъ кой то стоялъ, казватъ, една година въ Бѣлградъ ушъ да ся учи.....

Тоя състояніе на училища та виѣте да отча ява граждани ти треба напротивъ да ти насърчи. Нека Всѣаѣи ги пакъ посмѣтъ управленіе то имъ и утѣрени сме че, ако имѣтъ смѣца та ревностъ коя то ний познаваме у тѣхъ, тѣ ще сполучатъ да ги турятъ въ исто то положеніе въ кое то бѣе въ врѣмя то на Г. Оджакова.

Незнамъ коя е причината дѣто женско то училище въ Т. Пазарджикъ не отиѣло до-бръ.

По великденъ въ тоя градъ Българскитъ языкъ сякаш въ сички църкви противъ фанариотски ти постъпки кои то бозаджия та Малама направилъ за да запрети такова дѣло. Той на 29 и 30 былъ въ Пловдивъ да иска смириаме за въвеждане то на грѣцкитъ языкъ въ Т. Пазарджикски ти църкви. Изъ види ся че музигираници ти му не хванали мѣсто предъ Н. Превѣх. Азисъ наша, защото Малама ся върналъ назадъ попарентъ. Служило ся въ Пазарджикъ че пловдивски ти и тамонши ти Елчинни готвѣтъ жнѣба до царь тѣ си Отона, за да пожатъ съ ходатайство то му да погърчатъ оныи мѣста.

Уста бащиатъ на Елчинни ти Гуро сѣ трудялъ и той день и нощъ за тая цѣль. Но злощастіе тои съзлучилъ мажко цѣщо да погърчи тиксжланската църква. Насърченъ отъ тако, той си опиталъ да направи сѣщо то и въ Енимакханската църква, изъ издѣлъ натирилъ и посрачилъ.

Една друга дописка отъ Т. Пазарджикъ, 17 Априлія, ни дава доста сѣщии подробности за лудити юнаци на Елчинизмъ. Тя е любопитна, препорѣчваме я на читатели ти си.

Послѣдни ти ни повини отъ Шуменъ, 25 Априлія ни извѣстиватъ че сѣ възхищеніе ся чела постъпка та чрезъ коя то Българи ти сѣ отърваха отъ грѣцка та патриарха. Въ тоя случай Г. Гранитски казалъ на 24 Априлія въ църква та слово. Г. Гранитски искалъ да докажи съ това слово че като Богъ създаде човѣка по образъ тѣ и по подобіе то си той го туря по горѣ отъ животни ти. Изъ тая горньостъ човѣкъ може да я постигни само чрезъ развитіе то на умственни ти сили. Възъ отъ това условіе спрѣчь безъ образованіето човѣкъ подпада подъ категорія та на безсловесни ти животни.

Като исповѣдва едно таково мнѣніе Г. Гранитски е сѣдственъ и споредъ него наши ти Българи и особито наши ти добри селяни кои то не сѣ видѣли никакво образование сѣ безсловесни животни, кои то шатъ не шатъ треба да ся пратятъ въ гора та да пасатъ. Таково едно сѣдствие е нужно и естествено.

Г. Гранитски искалъ още да докажи че благополучіе то на тоя свѣтъ състояло въ разпространеніе то на науки ти, на търговия та, въ испъненіе то на божии ти и царски ти закони сир. съ друга думи богатството и ученіе то отъ една страна и испъненіе то на законъ тѣ отъ друга правятъ благо-

получіе то на тоя свѣтъ. Изъ ний бѣхми доказали на Г. Гранитски противно то: Не вѣрваме богати ти и учени ти да сѣ благополучни; и сиромаси ти кои то сякаме, испъняватъ повече законъ тѣ сѣ злощастни. Отъ друга страна, онова кое то кой нация благополучіе е сѣбика на въображеніето му. Познаемъ добръ дали Г. Гранитски е исповѣдалъ истинно такова мнѣніе; защо то ний прѣимаме отъ дописаникъ тѣ си едно вратко начертаніе на слово то му. Ако благоизвождаше да ги го прати цѣло ний бихме го разгѣдали.

Ний послѣ Г. Гранитски доказалъ исторически че сие имали народна іерархія и че грѣци ти я потъпкаха, като насърчува на свѣршване сички ти Българи да сѣдватъ примѣръ тѣ на Цариградски ти ни еднородци.

Кюстендилскитъ фанариотинъ, Діонисіа станалъ за смѣхъ въ църква та на великденски ти праздниці. Той ся първо наивалъ че тогава ходилъ да служи божественна та литургія. Сички ти погрѣши, сички ти мръсия и безчестни думи кои то единъ фанариотинъ самъ е дозволелъ да бѣва были като днесна та му заповѣдъ. На архидяконъ тѣ си сѣщилъ глава та съ Евангеліе то всредъ църква та и послѣ го аргосалъ. На Великъ день зарѣчалъ да свѣршатъ летуги та на двѣ на три безъ канонъ.

Священниці ти си памиратъ бяла та съ тоя фанариотинъ. Діонисіа аргосалъ одного отъ тѣхъ, на имя Димитриъ, Родопски виковомъ и му искалъ 8,000 гр. за да го прости. Изъкой ся поитъ павтелемонъ отъ селото Краище прѣселъ сѣщо то наказаніе за то не му донесълъ прасе по великденъ; аргосалъ ощи изъкого си Петра Секиларія за то не събралъ милостиня та за св. Мина.

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ НА БЪЛГАРИЯ

1860 Априлія 16 Самоковъ.

Г-не уредителю на В. България!

Прѣимамъ честь да ви сообща изъколко прогѣтни за кюстендилскія фанариотинъ подробности. Като си получиамъ презъ страстиата седяница (недѣля), въ Кюстендилъ, отидохъ въ великій четвъртокъ сѣрѣшо великій пятокъ съ другаря си на черква да слушае евангеліята на свѣтѣ христови страсти, и кога присѣхъ времето на първото евангеліе, тога негово высокопресвѣщенство

слезна отъ стола си ревайки като звѣръ и козобайки ся (незнамъ отъ що) като тряска отъ вѣтръ на дѣво на дѣсно ту да надие, али да благодари на двамата священници, които го содружаваха та него оставиха да си расчуши главата. Като влѣзни въ олтаря почна да чете евангеліето...

На български языкъ: « Поне прослави се сѣмъ цѣловѣцки и прочая: вмѣсто да рече, сію заповѣдаю вамъ да любите другъ друга; а той, сію заповѣдаю вамъ да любите другъ друга: вмѣсто глаголю вамъ, а той глагоду вамъ. « вмѣсто да повдигни срѣщпи на хората да ся насѣрбятъ, а той ги повдигна на смѣхъ съ съ чистото съ чтеше; що ще ся рече, спедже ни направи впечатлѣніе.

Възъ петокъ презъ деѣла пакъ отидохъ на черкова. Обаче тогава гоѣмъ благочїе сѣдвова, понеже на вечерини кога да издѣзатъ, священниците на великій входъ, тога почна да вика и рыка по священниците и ти будучий збѣркани немални отъ выкове ти му и поскоро да издѣзатъ, на святогорскій духовникъ българче диаконче, което облечено предшествуваше съ евангеліето священници ти, като ново и необыкновенно оше, забравя да си сиеме каппмаката отъ главата, кога дойде заедно съ священниците предъ стола му, като ся поклони поднесе му евангеліето да го цѣлува, и вмѣсто да му прѣдума като отецъ и пастиръ тихо и кротко сиеми си каппмаката, а той немилостивно и безчеловѣчно удари го съ среброкованното евангеліе по челото, чтого прѣквата за звѣште отъ жестокого му и варварско удареніе, което като гледахъ тряпки ми поидоха отъ петите даже до главата, а каппмаката му са отръкала посредъ прѣквата; и бѣдния дяколъ влезна съ плачь и сѣ расцепена глава отиде си на мѣтохъ и да плаче за грѣховета си.

Не стигни ми что го посрами предъ тояко народъ, а чи при това оше и аргосъ го направи, за то аргослукатъ си въ дѣсна го носи.

Кога изассоха епитѣфїето, до десять пѣти забиковаха съ столовети съ него: не е страдалъ Христосъ толко съ Анна и Каѣфа, козкого отъ Діонисіа, това на елчикма мода...

Въ сѣбота на ошѣлото рекоха подесетини тропарци отъ статія, пакъ се токо пскрѣща оня сладки и високи дорѣ до стола му гласъ и записъ благословѣвъ еси Господи на трѣпки и така прѣсѣхъ купъ туку рече на...

никои безъ канонъ безъ нищо друго, по благословенъ еси Господи ... слези отъ стола, цѣлува епитافیето, и като цѣлуваха нѣколко човѣци токо рече на свѣщенниците «каждръжжѣсь» и тугава да видишъ благочиніе!! извъбоха епитافیето, на одара поиде глѣчава свѣщенници, свѣщ: фенере, байрацити, и така дръпнаха дѣцата фенерете изавадени, чи хайде презъ сокацити низъ калъта до колени свѣщенниците, не видяха оа на филонъ ни патрахилъ отъ калъ, понде выкъ и писекъ! почудиха се човѣците да го не носатъ у гробницата да го закопатъ (че не знали тоя адетъ), и като обиколиха турската махада, върнаха се безъ никакво експеди, но ния каквото и повечето светъ неможяхме да го цѣлуваме и пакъ на воскресение пакъ друго чудо!! чете ся вонка Христосъ воскресе, ния стоехме при врата та и да рече отверзите врата вѣчная ... а той токо извика, «не дурурсунуъ бе!!» «гиринъ чери» и така влязоха въ черковата, и той като доде въ стола си, токо искреше, іамурталаръ, запреса черкова, фанакха да ся бутатъ попове, отрѣчаха у митрополіята, турнале педесетина іайца у филопъ, той искреша, «хепсиги бре!!» и така пакъ отрѣчаха и довлесоха единъ кошъ, и той седна въвъ стола и раздаде на сите човѣци по едно іайце, отъ които и ния ся сподобихме, хванаха да ся чукатъ дѣцата, низъ черковата ... като продръжаха литургията на две нѣтри, ния си отдохни на ханна да ся облажнѣ, а чорбаджите му отишле на честито и той като заповѣдалъ да нѣ дадѣтъ по едно кафе и испратилъ ги и седналъ на транезата ... на второ воскресение: като го доведоха у свѣтлѣти одежди облеченъ и искипренъ, предъ него свѣщенници, протосингеле, архимандрити, ... той ся туку керчи по нѣхъ, влязоха въ черкова, рекуха евангеліе едни турски, други арабски ... по за удивление не чухме на нашъ матерни языкъ, освенъ единъ попъ отъ аквона сръбски, като излязохме, отиде предъ училището направн страга сѣдна на едно тѣсно мѣсто да музе, заповѣда да затворятъ черковната соканиа врата и саде отъ тамо да заминуватъ, извали дѣтско, лаваха човѣци дадохме и ния, що ще да правимъ!! нема отъ дѣ да ся замине! Но като извървяха мажего ния ся задрѣхме токо да глѣдаме шо ще да прави!! доде работа до жените, а тѣз като дивн ли да речешъ; като оплакани ли; като замаяни ли като договорени ли; незнаемъ! ни една нѣща да пристѣпн да му цѣлуе рѣжа, той

прати свѣщенници да ги канатъ по като не додѣ ни една, нитовариха іайцата и огнесоха ги у митрополіята; и така ся свърши. Послѣ отъ мнозина човѣци чухъ съ въздышанъ да думатъ: е е е камо сега Аиксендія владыка!!! онъ такали правеше!!! Но его милостивый Господъ даде, на тогова по скоро гърбо да му видиме както самоковцы на дели—Матей!!! ...

И свѣщенници не малко сж прѣтѣсѣни отъ фанариотскіятъ си началникъ: докѣ ся базихме въ Кестендилъ, нѣкой си попъ Димитрій радомирскій икономъ безъ никаква причина направилъ го аргосъ, и догдѣ не плати 800 гр. не ше да го опрости: нѣкой си попъ Пантелеимонъ отъ краице, защо му недонѣлъ за воскресение прасе и защо не събралъ остатоко на милостинята за с. Мина, направн и него аргосъ, али той ся пакъ елтно културиса само съсь единъ минцъ на напротосингела отъ истото краице отъ село изворъ нѣкой си попъ Петръ Сакларія, и него аргоса заше и той несоралъ милостинята за с. М. али и той като си даде темисукъ испоручникъ за 700 гр. културиса сѣ. Въ нѣтото врѣмя дохождатъ попове отъ пѣяницъ на нѣме П за да плащатъ селата си, и зашто не донесе за велики постъ пужалъ и тѣ аргоса, и сѣдѣ два дни като дадуха по 50 гр. за пужолъ то опрости ги.

ПАЛАНГА (Егри дере).

Г-не урединче на В. България. «
1860 Априлія 20.

като одоцихъ мало отъ Кюстендил и туку речи едвѣмъ стиглахъ на вечерята у Паланга и като отдохъ на едипъ ханъ близа до чершіята, още не слѣзналъ отъ коньо, заслушувамъ припирни у една стая отъ грѣци бияробо-заджи, и дума единію отъ помежду нѣхъ
«*μὴν ἀδελφεῖς μὲν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν, τοὺν αὐτὸν ἡμεῖς καὶ ἐνὶ τῇ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, ἀλλὰ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἐκείνου ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἐκείνου*» хайде отъ тука бре ты си грѣкъ ты шо тражишъ помежду българети ты боза можешъ да продавашъ а не да лѣжишъ свѣта показувайки ся хекимишъ иди бияро бозаджигдъ мурдаръ маскара, казва при природити си това, и дору на плачь му доходя, оти българети хванаха да ги плякатъ по шія. А азъ това като захухъ и си рекохъ, ей Господи!! ще получиме

скоро желаніето си, и да се отфърлиме отъ робството, и съ голѣма радостъ отивамъ до ханчіята да го питамъ за това любопытно нѣщо: казвами ханджіята зашто той грѣко отишелъ былъ на коняко да си търси ихтибаро отъ она й България селякъ, а това като чули нашии мила българе, отправили сж нѣколцина за да докажатъ на коняко, зашто воистинна ихтибаръ нѣмалъ ха а ... види сж той изново сака да тражи ихтибаръ отъ Егри-Дере, ... но подобръ да речемъ «чиплакъ ешекъ куштуруиръ» А може да получи новъ ихтибаръ като Кюстендилскіятъ протосалтъ кача кача кускуни копмушъ. Любопытно е да кажа за тоя качакъ два дни като сѣдехъ у Паланга, много нѣща видѣхъ но слѣдующе изоставямъ ги. Сега само ще кажемъ за горѣреченный качакъ (слѣдва).

За раздѣленіето отъ църквата и заточашията прозелитизмъ.

(продължение отъ брой 59, стр. 94)

Нѣ кои сж средствата на тѣхъ ерезіарси? Тѣ обявиха бой противъ сичити грѣци въ България и станаха господари на църквити на бащити нѣхъ, тѣ които сж страшни на бащиното нѣхъ наслѣдіе! изгориха и горятъ църковни книги и свѣщенни евангелія списани по языкътъ на апостолиги Христови. Какво безбожіе! Отоманити упазиха, ако и да сж отомани, свѣщенници живописи въ най многото храмове които обърнаха въ темель, и ерезіарсити на българети горятъ евангеліята, зашто сж писанъ по языкътъ на апостолиги. Какво лудо заблужденіе! прегръщатъ языкътъ на Солунцити, Кирила и Методія, и пѣдѣтъ языкътъ на Платона и Аристотела, воюватъ грѣцити съ тѣхити стрѣли, прегръщатъ единъ языкъ като тѣхень и отласкатъ другія като чуждѣ, споредъ ниското напѣгалство на нѣколко ерезіарси! Извѣяви и безумни ерезіарси! Способни ли сте? Тѣ Родосъ, тѣ скачаніето — Не щете ли да припознаете добродѣяніята ни? За-

коноположихте свой си языкъ; оня языкъ когото сега имате е нашъ, той е дело създадено отъ бащите ни. Прочее или обявете признателността си, или като сте непризнателни, дайте дарътъ когото зехте, и тогава въ името на свѣтилото на свѣщенната истина ще ви кажемъ браво. Нъ додѣто не направите едното или другото, исторіята ще прояви непризнателността и не благодарността ви! Българи! Нъ защо смисаме христіанскія този народъ въ мрежита на ерезіарси?

Ерезіарси вий петъ, десетъ, сто които сте длъжни на Елните за сичко което имате престанете да псувате языкътъ ни чрезъ когото Спасителя изля на свѣтътъ благодатни извори на божественната свѣтлина на земята; языкъ чрезъ когото негово Величество слѣзе отъ небето и ся вознесе съ слава при небесниятъ си баща, и когато ся върне за да сѣди човѣкътъ, пакъ чрезъ него (языкъ) ще ся чуе страшното онова» дойдете — мжнете сж».

Тыя къмъ ерезіарсити. А ты о народе на България, засрами сж отъ дрехата която искатъ да ти облечатъ ерезіарсити на погубваніето и на събаряніето ти. Смысли ся чи си былъ защитникъ на образованіето подъ припорцътъ на велики Александра. Происхожденіето ти не е онова което представляватъ заплатенни убійци на честта ти. Ты си потомецъ на велики Александра, народе лесноизмамент и невиненъ! ерезіарсите ти обѣщаватъ както Сатана на Христа нови свѣтове и нови царства ако ги послѣдвашъ. Нъ ты като чадо Исусово, чадо на православіето, кажи имъ-бѣгайте отъ насъ Сатани!

Тежко и горко на тебе злостяне народе, ако някога паднешъ въ рѣцѣти на такива лоши хора.

Виждь ги, тѣ бѣха сыромаси и безъ слава и сега станаха богати съ кръвта на потѣтъ ти, и съ външнитъ данъци които ядѣтъ като клеветятъ грѣшкити архіереи за да подигатъ про-

тивъ в. църква тука, и ако да не земаме да оправдаваме сичкити тѣхъ защото има между тѣхъ нѣколко осѣдени. питаме какво сравненіе съществува между тѣхъ и българскити архіереи: първити ви упазиха вѣрата и ви избавиха отъ много бури, а вторити какво правятъ? подбуждатъ народътъ въ отстъпване отъ църквата, както и едно подобно стана по великденъ въ Ц-градъ. Послѣ какви и колко не претърпѣхте отъ български архіереи? — Съществува ли сравненіе между еднити и другити? — Никакво! първити упазиха вѣрата ви непорочна а сегашнити архіереи българе, щомъ ся качиха или ще ся качятъ върхъ архіерейскити сѣдалища поклатиха вѣрата отъ основити ѝ и принесоха на западнити безчетни жертви. Прочее недѣйте погрѣшни и исканія, братія, недѣйте неблагодарность и непризнателность противъ църквата която сама е повинна защото не издири предъ години безбожнито поведеніе на ерезіарсити ви и на лжеапостолити, които вѣроятно е ще ви принесатъ жертва на сатана за малко злато. (*)

Българи! оставете безчинията къмъ Бога и погрѣшнитъ къмъ братята си живѣйте въ господа като братя, отгласнете съблазнити за да не достигнатъ до стѣпенъ на наказание и преминатъ предѣлитъ ви, и тогава подобръ планъкътъ на трѣсъкътъ да изгори най безбожнитъ ви ерезіарси, нежели, по причина на полудѣлата имъ глава, братія да оплакватъ братіята си. Почитайте, о Българе, и свободата която ви даваше църквата и оная която ви давашъ братіята ви които ако и да ся пояха и ся поятъ сѣки денъ съ чаши отъ черна непризнателность, не сж ви огорчавали до сега и не ви сж псували. Бъл-

(*) Човѣче безсѣвъѣсть! който да си вашата велика създе църква е която направи цѣлъ народъ жертва на сатанскити си страсти!

гари! съкой припознава имате неотмени права предъ великата църква, нъ сичкити тѣя права дивятъ ви фанатизмъ противъ народътъ (грѣшкити) ги потякува, като да не сте и вий човѣци отъ сжщиятъ народъ, и безсрамніятъ прозелетизмъ когото сатаническата глава на ерезіарсите излъ, ги потякува още повече. Прочее бѣгайте такива нѣща; внимавайте.

При това като съкратимъ сичко което ся рече надѣваме сж че великата църква ще упазитъ началството си и величината си, като накаже поповети и епископити които бунтуватъ и като расподѣли наказаніето на съкого споредъ достоинството му; отъ друга страна отласкаме думаніята че руски прѣстъ заплаща и подига ерезіарсити, съ видѣтъ за да слѣй панславизмътъ съ българизмътъ, а въ дѣло, за да постави патриаршескіятъ столъ на панславизмътъ въ Ц-градъ, и на Отоманити да рече, чуждени! а на грѣшкити: нѣмате отечество, вий ся уславенихте. Какво черно отчаяване! освѣтъ папата, и ерезіарсити на славизмътъ ся борятъ за патриаршескіятъ столъ. Трето, ний можемъ да увѣримъ че представенити прошенія за патриаршески столъ сж или измайсторосани или, Богъ да не дава, и вѣроятно е, глѣдатъ ся като бунтовни, защото сж противни на Султанскати фермани. Убѣдени сме че едновѣрната Русія ще разглѣда горнитъ подробно, и ще накаже подбундичити на такива сцени които сж отъ имперіята ѝ, и ся надѣваме че съ божия помощъ изведиждъ ще ся породити тишина въ христіанското управленіе; и че ще ся блѣсни братството и армоніята.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ

Засѣданіята на Сардинскіятъ парламентъ начнали на 30 Априлія и мислятъ че въпросътъ за сѣдиненіето на Савоа и Ниція съ Франца ще начне да ся разглѣда къмъ 9 до 12 Маія.

Отъ друга страна като ся занимава

дипломатически за въпроси, Сардиния непрестанува от да прави военни приготовления. Въ министерството на войната владѣла голяма дѣятелност. За да намѣстятъ французски войски които си тръгнуватъ съставили сѫ няколко тѣла. Крѣпостите на царството ставатъ и тѣ прѣдмѣтъ на заниманията на министерството. Тѣй въпросъ станало за укрѣпленіето Навія, Піаченца, Лоди и Пизигетонъ.

Нѣ види се че тия послѣдните проекти ще се забавятъ въ извършването си по причина че тѣ изискуватъ много врѣмя, голями разходи и много войска за пазеніето имъ. Думатъ че военни хора въ Италия сѫдили за добро да не сѫ прѣска войската щото ако нѣкоя страна въ границите се случи да е въ бѣдствіе, тя да може да се събере тамо. Тѣ прилагали още че Италия била длъжна да се занимае по послѣ за крѣпостите си, и самити трудове които е нужно да извърши сѫ да укрѣпи Болонія и Ферара.

Забѣлежителното на границите между Франца и Сардиния начало; то ще се извърши отъ офицери пратени отъ едната и другата страна. Въ истото врѣмя Франца готви правителственици, военни и финансови пратеници за новити си провинции, щото тѣ ще сѫ уже установени, когато Сардинскіятъ парламентъ потвърди съединителни жреби.

Отъ нѣколко врѣмя слухове се раздаватъ че италијански бунтовници сѫ мачили да въвлечатъ горня Италия въ бунтътъ на Сицилія. Тия трудове имали за цѣль освобождението на Сицилія и единството на Италия. — Не ще разгледаме тука дуна Патри, тая програма на италијанското единство, ще се ограничимъ само да забѣлежимъ че партіята за която се говори не е постигнала никога еднѣ цѣль полезна за политиката.

Гарибалди тръгналъ за Сицилія съ вапорити *Ломбардо* и *Пиемонте*. Една джениа отъ Неаполъ, 13/1 Маія

извѣстива че когато излизалъ съ волната си войска на Марсале, въ Сицилія, *Ломбардо* сѫ нападналъ отъ Неаполската войска. Една частъ отъ тия волници сѫ удавили, друга частъ сѫ уловили. Ако вѣрваме други извѣстия работата станала тѣй: когато вапорити приближавали Сицилія, двѣ Неаполски фрегати ги погнали, безъ малко ще ли да се уловятъ, когато английскіятъ топовенъ корабъ *Ентренидъ* се смѣсилъ въ това врѣмя, генералъ Гарибалди излѣзълъ на сухо съ войската си и съ приласите си. Послѣ *Ломбардо* който много сѫ продупчилъ отъ топовити потъналъ, и *Пиемонте* се уловилъ отъ неаполцити.

Както и да е за тая работа извѣстіята не сѫ толко вѣроятни и за познатиѣта на истината ще чакаме подотвърдни новини.

Види се че въ Мадридъ духовети се изменили малко нѣщо. Елизабетата на Монтенулиъ си забрави и сѣбой говори за Марокскіятъ въпросъ за трактатътъ който се заключи между тия двѣ държави. Нѣ преди сичао и повече отъ сичко политическіятъ свѣтъ се занимава за връщаніето на марешалъ Одопель.

Увѣрватъ че контъ Монтенулиъ не припознава както го извѣставаха формално правителството на испанската царица, дѣю което се видѣло забавено и малко насилено; нѣ той се ограничилъ да се откажи отъ короната за полза на Донъ Иванъ Борбонски, който е сега въ Англія. Дниени сме отъ точни уверения връхъ тая новина.

Види се че Англія приближава да извърши подъ име реформа, едно отъ тия вътрешни бунтове които си налага сега сега и които сѫ примирителниѣта си характеръ правятъ голямо влияние връхъ състояніето ѝ. Единъ французски вѣстникъ, *пресата* увѣрва че промененіето което се прави е причинено отъ интересъта на партіи и че английскіятъ народъ глѣдалъ сѫ отвращеніе едно таквози промѣненіе.

Обаче прилага рѣчениѣтъ ластъ. въ парламентътъ има една шепа реформатори които не сѫ въ състояние да взематъ правителството връхъ тѣхъ се,

нѣ сѫ способни да го зематъ отъ ръцѣта на сѣко министерство което ще откажи да приеме електоралната реформа. Постоянството на тая партія и славолубіето на двѣти други голями партіи които търсятъ подпорката на първата за да земе властѣта, е сичката тайна на една реформа която може да поклати до основити и старото установеніе на Англія. Това го забѣлежаване *Таймсъ* преди нѣколко дни, сѫ толко здравъ разумъ сѫ колкото и скръбъ. » Работити на народѣтъ, думаше той се свърха, и закон дѣтелното тѣло сѫ прикисна, защото въпросѣтъ за реформи се появи. Това реформално предложение свали Лордъ Палмерстонъ и лордъ Дерби и направи правителството невъзможно. Какво ще се прави, ако не да се съгласи. »

Французката войска се даде отъ Италия и се надвѣга сѣбѣ неспокоенъ дни да влѣзе въ Франція. Генералъ Фани, командантътъ на четвъртото одѣленіе на арміята пристигналъ въ Парижъ. Другити генерали сѫ и тѣ учакуватъ. Сицилія одѣленіа които сѫ подъ командуваніето на генералъ Вапаявъ бѣли сега на пътѣ. Вървѣжѣтъ на войската ставалъ отъ еднѣтъ маченъ по причина на свѣтътъ който надмалъ връхъ Алпите.

Средѣ тая мѣста, Пруссія требала да събере силити си и да се приготви противъ Франція за единъ бой който щелъ да стане ако и никой да не знае кога.

Говори се за единъ съюзъ между Франція и Даниа. Такавъ не знае дали запланила на Пруссія противъ Даниа сѫ причинили сѣдствіа на тоя франко-дански съюзъ. « Франція желай единъ бой между Пруссія и Даниа, дума сѣмѣиѣтъ днѣтъ, бой който ще съедини Даниа, Швеція и Норвегія наедно въ расположеніето на Франція; за това Англія треба да употреби сичкото си влияние за да убѣди Пруссія да забави сѣкаква распра съ Даниа. »

Сношеніята между Пруското правителство и нѣколко вгороставени дворове на Германія сѫ расипени. Преди малко г. Штаммичъ критикувалъ въ Берлинскіятъ парламентъ прѣдставитѣта които нѣколко германски правителства подбудили на прусската политика. Отъ негова страна Хановерското правителство съзвѣло че никога вгороставенити държави на Германія не ще се подчинятъ на нѣкоя германска сила и че ще да защитаватъ независимостѣта си чрезъ съюзи съставени между тѣхъ си, и въ нуждата чрезъ единъ свѣтъ отъ чужди сили.

Свѣтътъ на имперіята въ Австрія, който се угодили се съставя сега отъ 60 членове отъ които 13 бѣли по наследіе, 9 до смъртъ и 38 врѣмени.

На 29 Априлія една депутация прѣтепа отъ народната стража направила едно прошение съ 700 подписа за да отпрати до Французскіятъ императоръ. Е. Петри комуто сѫ връжало това прошение бѣгодарилъ депу-

тацията отъ страна на императорътъ и об-
визъ че самодържецътъ който помогна на
Италия бълъ расположенъ да я закрия.

СЪБАКВИ НЪЩА И НОВИНИ

— Отъ Българската черкова въ Цариградъ ни молятъ да обнародваме слѣдую-
щото:

*Кикъ, дъ и кога ся поменуваме
то на любилъ ни самодържецъ
Султанъ въ Българската наша
въ Церкована черкова.*

на литургия.

1-о. На екстенията, миломъ Господу
по молимъ: о архіепископъ нашемъ И-
ларіонъ и проч. о державитѣишемъ на-
шемъ царѣ, Султанъ Абдулъ-Меджидъ
ханъ, о животъ и здравіе его, господу
помолимъ.

2. Подиръ евангеліею, *речеъ вси* и
проч. за царя също като горѣ.

Подиръ, въ первыхъ помяни Господи
Архіепископа нашего Иларіона и проч.
пѣвцитъ на мѣсто, *Всехъ и вся*, псѣвтъ:
Многодѣтна да сотворишь Господь Богъ
Державитѣишаго, тиняишаго и бл-годѣ-
телѣишаго нашего царя, Султанъ Аб-
дулъ Меджидъ ефендимизъ, Господи съ-
храни его на многая лѣта (три пѣти).

4. На заемвоинята политва на Огпу-
стъ благословляяй благословища тя
господи и проч. По церковамъ твоимъ,
священникомъ; царю нашему С. А.
Меджидъ хану, и воинству его, и всѣмъ
людемъ и проч.

5. Подиръ отпущъ кога Н. Пр. Ила-
ріонъ Български раздѣва нафоръ на на-
рода пѣвцитъ пѣхтъ:

Веселися нашъ вародъ Бога посла-
влявай и проч. както е изложено въ из-
вънредниа листецъ (Април. 4) на вѣс.
България.

Забѣлежено е и това че когото се
произнесе името Султанаго, сичкийтъ
народъ наедно съ пѣвцитъ выка съ го-
лѣмъ гласъ, господи помилуй, аминъ.

— Пишатъ ни отъ Кюстендѣзъ, 25 Апри-
ла. Тия дни нашитъ фаваріотитъ повика едно
момче да го цѣни за учителъ на Св. Мина;
но не можиха да ся споголятъ за заплатата
Момчето поиска на мѣспецъ 60 гр. владиката
му дава 30.

Въ вѣдѣля ся показа още едно чудо. Е-
пипротъ протопол Анастасъ като падна
отъ стѣлбата на богосковското училище
строши си и двѣти позъ. Надѣваме ся че
св. Мина ще ги поцѣри.

— Пишатъ ни отъ Т. Назарджикъ, 19
Априла: „земно дазаніе много съ зас-
тояло, сичко е станало скапо. Жого го,
рѣжката, наприхтъ е 80 гр. килото — 50
оки — Парки отъ 1 Априла слѣзохъ
турската лира на 100 бешликъ на 5, тѣмъ и
други пари съразмѣрно“.

— Когато пролѣтъ приближава, стѣкой знай
че барабойтъ (кортофи) не може да ся я-
де защото изсѣхнава и сугуба вкисътъ. За да
поправи тоя недостаткъ, г. Фабръ изнахъ-
рѣлъ едно ново средство. То средство е да

натонятъ барабойтъ въ гореща вода, додѣ
оше не е съвсѣмъ сваренъ да го извадатъ.

Послѣ да го убѣлятъ добръ и да го на-
рѣжатъ на тънки фили. Пасоли послѣ тия
фили, съ морска соль кєто да бѣди една
ока за 25 оки барабой. Занеси тия фили
тѣмъ посолени на фурната щото като из-
сѣхнатъ да можятъ да ся смелѣтъ на браш-
но. Съ тоя начинъ уреденъ барабойтъ мо-
же да трай много врѣмя безъ да ся разва-
ли. Той може да служи и въ пѣтъ за правя-
ніе чорба итд...

— Пишатъ ни отъ Сливенъ:

„Отъ 4 7-мци на самъ въ градътъ ни
на пазаръ жито не е дошло: отъ гр. 60
килото, 48 оки, въскачи ся гр. 98 съ 120
гр. лира турска и пакъ го пѣма. Катаднев-
но по фурнитъ натискатъ ся множество хо-
ра отъ еутрѣната до гдѣ мръкни, и пакъ
много хора оставатъ безъ хлѣбъ и ся лѣ-
гатъ гладни. — Голѣмо злонастїе въ градъ
тъ ни: отъ една страна хлѣба сѣмъ в го
пѣма, отъ друга страна и абияната стока не-
ма никакво трѣсеніе, когто е сичкото улѣ-
неніе за прихраняніе на сирмаситъ“.

— Увѣрватъ че М. И В. Султанъ ималъ
намѣреніе да иде на Иджъзъ кіошкъ за да
прежии една часть отъ лѣтото за здравіе-
то си малко нерасположено отъ нѣколко
врѣмя.

— По императорска заповѣдъ Селихъ пѣ-
ша, нѣкога каймакамъ въ Пловдивъ ся
наименова мутессарифъ въ Амазя;

Мустафа паша, напредъ мутесарифъ въ
Амазя ся наименова каймакамъ въ Сулей-
маніе;

Мустафа Мем шѣ ага, напредъ каймака-
мъ въ Вого, ся наименова каймакамъ въ
Линиошъ.

— Н. Пр. Халилъ бей извъреденъ пос-
ланикъ и пѣномошѣтъ министръ на В. Пор-
та въ Атина, ще трѣгнѣ за службата си.

— Писмата отъ Букорещъ извѣстватъ
че трѣгнованіе на князь Куза за Цариградъ
ще ся замая додѣ събраніею жребѣ 200 ги-
лиди кремни коиго поискалъ за разноски
на пътуваніе си. Мислятъ че отъ се-
вѣтъкъ искаха да кажи че това пътуваніе е
лична робота на князьтъ и ся готви да от-
кажи поисканата сума.

— Идушитъ пѣтъкъ Омеръ паша ще стигни
въ Цариградъ, той ще иди въ чифликътъ си
на Кючукъ чекмедже, дѣто за заповѣдъ да
живѣи, и ще зема 30,000 гр. на мѣспецъ.

— Знаемъ че споредъ начинътъ съ кото-
то ся събира дѣсятъкътъ въ провинциитъ на
имперіята, юшорджитъ треба да минъ като
житото ся направи на своия прѣдя да ся
увършей. Кореспонденциитъ отъ Едирне като
казватъ че пивата предказватъ добра жтва
надѣватъ ся че юшорджитъ не ще ся забави
тая година да обиколи житата, както това
ся случва по нѣкози, за вредата на зе-
мѣдѣлцитъ които го чакатъ да заминъ додѣ
доде дошото врѣмя. Същото пишемо отдава
това забаваніе на вѣдѣніе на нѣкой чор-
баджѣ коиго накарватъ юшорджитъ да о-
биколи исавро тѣхнитъ своиа за да ги у-
вършатъ и пратятъ на пазаръ предъ другата
Съ тоя начинъ тѣ правятъ единъ видъ мо-

нополь. За надѣваніе е че Едирненскитъ
управитель, като зема въ уваженіе скѣпотѣ
та на житата въ провинцията ще поправи и
ускори събираніею юшорджитъ за общи
интересъ.

— Въ Ч. ханъ въ Ц-градъ станала
на 4. Маія една любопытна комедія
между единъ българинъ погрченъ
отъ Иловдивъ и нѣколцина отъ нашити
тукашнѣ българи.

По пладнъ тоя погрченъ българинъ
на име В. Зафировъ отишълъ въ ханъ
да ся види съ прїятелитъ си. Слѣдъ о-
бичинитъ здрависванія, тия послѣднитъ го
запитали за ново-ветхо изъ Иловдивъ.
Гръцити сѣ диятъ добръ въ Филибе от-
говорилъ гръкоманинитъ; пѣ българити
сѣ каржтъ и искатъ да ся дѣлятъ отъ
гръцити когто не е възможно.

Нашити Българи му отговорили че
сичко ще имъ е възможно и че Българити
ще намѣрятъ правдата чрезъ чествитѣ
ни самодържецъ.

Погрченіятъ българинъ ся ядосалъ
отъ това и най повече като помислилъ
че единъ българинъ му стои тѣмъ на
срѣща, той подкачилъ да псува, да
бранѣлеви. Дървеніятъ Господъ бѣлъ
на близо, пѣ въ това врѣмя Българити
когто присѣдствовали за да отбѣгнатъ
една такава сцена, повикали о дабашитъ
койго искалъ гръкоманинитъ кѣоръ
топалъ изъ одаята и отъ хантъ.

— Презъ тия дни дойде въ Цариградъ
единъ Игуменъ отъ единъ български
манастиръ за да прави дѣвѣи съ нѣкого
отъ когото манастирътъ ималъ да зема
Напредъ харзухалтъ на священнитъ
лица но ся прїежане безъ часть рапортъ
(такриръ) отъ гръцката патрикана.

Рѣченіятъ калугеръ далъ арзухалтъ
си безъ да знай патриканата. На В.
порта отказали първо да му го прїематъ
по рѣчената причина. Той обявилъ че
непознава вече гръцкіятъ патрикъ и
харзухалтъ му сѣ прїелъ.

— Пишатъ ни отъ Тулча че единъ молдова-
нитъ, искалъ да ся пареса съ жена та ся
За да сполучи той ся стравилъ да тамо-
шнитъ фаваріотитъ Діонисія и му далъ 800
гроша. Съ нѣкоя страна жена та дала на
дѣлконъ тѣ 306 каробованци за да исхода-
тавствува противно то.

Нашити съотечественици въ Тулча на-
карали епископътъ си діонисія да служи
на гергюзъ день по Български. Той слу-
жилъ, пѣ не безъ да сѣхъ и грѣкни.

— Тая срѣда изгориха на Зара-
пахата още 6,000,000 гр. кайме.

ПОДЛИСТНИКЪ НА БЪЛГАРИЯ

Дѣловете на сърдцето
отъ Августъ Макетъ (1)

—Да ся свърши, повърна баронката, разумѣвамъ.

Луціана държеше очити си на доло

—Клето момче! повтори баронката. Злочесто ли е било! Нъ вый искахте да го видите естественъ, видѣхте го. Надѣвамъ сѣ че не вы го преправихъ. Нъ исповѣдайте, дава не му бѣше честъта зла?

—Защо? попита Луціана, защото приказва за г-жа Новарчинъ ли?

—Мысля че да, драго дѣте; по хвалити които ѱ даваше на злѣ разсърдиха колкото за мене.

—Наистина много е хубава, рече тихо Луціана. Извинете ми г-жа ако ви направя нѣколко въпроси, кито ви уюорявамъ; истина заслужаватъ извиненія. Его мя, останахъ самичка на този свѣтъ, съ майка си на която умѣтъ ся смѣлява сѣкой день. Вижте!

Тя показваше старата си майка която дълбоко спеше.

—Съ брата си, по извѣянъ отъ день на день, ако и да е на двацѣ и двѣ години, и който ще обезсърчи сичкити покровители вѣрни на баща ми.

—О!... прикѣсна баронката, не ся бойте нищо отъ тая страна. Сынътъ на адмиралътъ Дамесниль не ще обезсърчи никогѣ общенародниа интересъ. Той има честь, и единъ случай ще дойде щото той да занимай достойно мѣстото на баща си.

—Благодаря за него, рече Луціана, Богъ да ви услыша! Сега нека говоримъ само за мене.

—Да видимъ хубава ми Луціана... искахте да ми питате нѣщо.

—За тая княгиня Новарчинъ... До-зволювате ли ми?

—Ще ви кажа сичко което зная и малко отъ опова което не зная. Княгиня Калиста Новарчинъ—имято ѱ е Калиста.

—Хубаво имя, рече младото момиче.

—Имя отъ седмнайсийтъ вѣкъ. То не ни е грѣхъ!—Калиста бѣше една отъ възпитаницити на императора Никола. Знаете че Рускиятъ императоръ закриля като баща младити благородни момичета, останахъ сырачета и на които родителити сѣ заслужили.

Той зе Калиста въ числото на възпитаницити си, и я ужени, има двѣ години, за Князь Новарчинъ, голѣмъ и дълбокъ дипломатъ, единъ отъ богатити на руската стара партія. Колко и хубава да е, колко и свършена да я намрѣтъ, види ся— това въ парантесъ—че князьтъ не само не ся благодарилъ отъ това съединеніе, нъ още че сѣ юнашки противилъ. Императорътъ държи добръ, и възпитаницата му зе князьтъ.

—Който сякамъ да не сѣ е укаивалъ? попита Луціана.

—А!...ако мя питате за мѣнѣнето на князьтъ не можа ви отговори. Въ това има голѣма тайна. Генералъ Новарчинъ пътува; до сега не сѣ го видѣли два мѣсица наредъ съ жената си. Тая послѣдната, горделива, тиха, не остави нищо да ся яви което да издаде нѣкакво неспоразумѣніе между нея и мъжътъ ѱ. Той, руски дворянинъ, това сичко казва—не е никогѣ рекълъ нѣщо което да открие не доброто чувство което казватъ ималъ кжмъ възпитаницити на императорътъ. По видѣтъ г-жа Новарчинъ е крайно доброщастна, и домакинѣ съ хубави коне, хубава кжща.

—И сѣ добра честь, сякамъ?

—Неукоризнена. Охъ! Императорътъ я далъ на князь Новарчинъ, нъ десѣтъ други я искали. Говори ся за единъ дукъ...имято му забравихъ, единъ бояръ, едно высочество, който ярѣ отъ любовь. Младъ хубавецъ, никогѣ не можилъ да извади двѣ думи отъ у-

стата на княгинята. Много чиста жена е. Тѣя сѣ моити зпѣнѣя, стигатъ ли ви?

—Доста сѣ. И гледамъ че точно сжмъ разсжждавала, рѣче младото момиче съ обикновенното си хладнокръвие.

—Да видимъ вашето разсжженіе.

—Белки ми сякашъ парѣнена отъ възхитителнити думи които избѣгнахъ тая вечеръ отъ устата на г. де Біержъ!

Луціана изрече това имя безъ да ся замай, и безъ нѣй малкото смущеніе въ очити си.

—Бога ми, да, быхъ го повѣрвала, рече баронката.

—Понеже г-жа Новарчинъ прави това впечатленіе врѣхъ сѣкого, зашто да не го направи и врѣхъ тоя младъ момѣкъ?

—Ахъ! много сте милостива, зашто той говореше много високо.

—Това ще е за мене една причина да сжмъ мирна, повѣрна Луціана. Не познавамъ твърдѣ навичити на една дѣтелна страсть, нъ чиними сѣ че страстити сѣ тайни, и не ся изискуватъ всредъ единъ салонъ. Сичко което Г. д' Біержъ каза за княгинята бѣше естествено, искрено, и, слѣдователно, недокѣчително.

—Твърдѣ добръ.....рече баронката захласната отъ тая германска флегма.

—Да.

Той я сака най хубава отъ сичкити жени, послѣдова Луціана. Това може да е истина, не можа да ся сѣрдѣ. Азъ не ся сакамъ най хубава, и ако го мысля зашто да сѣ ядосвамъ?...Той не мя е видѣлъ, негли той бы си измѣнилъ мѣнѣнето ако мя видеше.

Тя свърши, г-жа Шодрей остана замѣнена.

—Не ви отказвамъ това, повѣрна баронката която тури сичкото си искуство за да произнесе безъ присмѣхъ тѣя думи.

(слѣдва).